

Istuntoasiakirja

A8-0055/2019

30.1.2019

MIETINTÖ

erillisvirastojen parlamentaarisen valvonnan varmistavien säännösten ja yhteisen julkilausuman täytäntöönpanosta
(2018/2114(INI))

Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta

Esittelijä: György Schöpflin

SISÄLTÖ

	Sivu
PERUSTELUT – YHTEENVETO TOSISEIKOISTA JA HAVAINNOISTA	3
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	17
BUDJETTIVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	24
TALOUSARVION VALVONTAVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	28
TALOUS- JA RAHA-ASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	33
YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	37
KANSALAISVAPAUKSIEN SEKÄ OIKEUS- JA SISÄASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	42
TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	46
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	47

PERUSTELUT – YHTEENVETO TOSISEIKOISTA JA HAVAINNOISTA

Menettely ja lähteet

Puheenjohtajakokous hyväksyi tämän täytäntöönpanoa koskevan mietinnön laatimisen 31. toukokuuta 2018. Mietinnössä pyritään tarkastelemaan ja arvioimaan, miten erillisvirastojen demokraattisen valvonnan takaavat institutionaaliset mekanismit on pantu täytäntöön.

Tämän täytäntöönpanoa koskevan mietinnön valmistelun yhteydessä esittelijä on koonnut ja käyttänyt tietoja muun muassa seuraavista lähteistä:

- tekniset kokoukset komission ja EU:n virastojen verkoston kanssa
- professori Ellen Vosin laatima tutkimus aiheesta ”EU agencies, Common Approach and Parliamentary Scrutiny”¹, joka esiteltiin perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnassa 27. marraskuuta 2018
- vastaukset valiokuntien sihteeristöihin tämän mietinnön laatimista varten lähetettyyn kyselylomakkeeseen
- keskustelut komission ja kolmen lausunnon antavan valiokunnan (BUDG, ECON, ENVI) kanssa perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan kokouksessa 22. lokakuuta
- tiedonhankintamatka Wienissä toimivaan perusoikeusvirastoon (FRA)
- tiedonhankintamatka Budapestissa toimivaan Euroopan unionin lainvalvontakoulutusvirastoon (CEPOL) ja Prahassa toimivaan Euroopan GNSS-virastoon (GSA).

Tutkimuksen havainnot

Perussopimusten virastoja koskevat määräykset

Perussopimuksissa ei esitetä erillisvirastojen määritelmää. EU:n virastoja ja muita elimiä esittelevällä verkkosivullaan² komissio kuvaa EU:n virastojen toimivan ”varsinaisista toimielimistä erillään. Kukaan niistä on itsenäinen oikeushenkilö, joka on EU-lainsäädännöllä perustettu hoitamaan tiettyjä tehtäviä.” Komissio erottelee toisistaan erillisvirastot, yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan liittyvät virastot, toimeenpanovirastot, Euratom-sopimukseen perustuvat elimet ja muut laitokset.

Komission mukaan ”erillisvirastot tukevat eri alojen politiikan täytäntöönpanoa. Lisäksi ne tukevat EU:n ja kansallisten hallitusten välistä yhteistyötä tuomalla yhteen EU:n toimielinten ja kansallisten viranomaisten teknistä ja erityisasiantuntemusta. Erillisvirastojen toimiaikaa ei ole määritetty. Virastot sijaitsevat eri EU-maissa.” Komissio luettelee sivullaan 33 erillisvirastoa³. Kun otetaan huomioon myös uutta Euroopan työvirastoa (ELA) koskeva ehdotus⁴, kokonaismääräksi tulee 34.

¹ [linkki tutkimukseen](#)

² https://europa.eu/european-union/about-eu/agencies_fi#type-of-agencies

³ Energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto (ACER), Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) virasto, Euroopan unionin elinten käänöskeskus (CdT), Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskus (Cedefop), Euroopan unionin lainvalvontakoulutusvirasto (CEPOL), yhteisen kasvilajikevirasto (CPVO), Euroopan lentoturvallisuusvirasto (EASA), Euroopan

Professori Vos kuvaa tutkimuksessaan erillisvirastoja ”julkisoikeudellisiksi laitoksiksi, jotka ovat rakenteellisesti EU:n toimielimistä erillään, jotka ovat oikeushenkilöitä ja joilla on tietynasteinen hallinnollinen ja taloudellinen itsemääräämisoikeus ja selkeästi määritellyt tehtävät”. Hänen mukaansa erillisvirastoja on 36¹ (37, jos ELA lasketaan mukaan), sillä hän sisällyttää luetteloon myös Euroopan syyttäjänviraston (EPPO), Euroopan tason poliittisista puolueista ja Euroopan tason poliittisista säätiöistä vastaavan viranomaisen (APPF) ja Euroopan tietosuojaneuvoston (EDPB). Professori Vosin mukaan toiminnallisesta näkökulmasta virastot voidaan luokitella niille osoitettujen kuuden pääasiallisen tehtävän mukaan²;

(1) tieteellinen/tekninen asiantuntemus (EASA, EASO, ECHA, EYK, EMA);

(2) tiedottaminen ja yhteistyö (BEREC, CEDEFOP, CEPOL, EASO, ECDC, EYK, EFCA, EIGE, EIOPA, ELA, EMCDDA, EMSA, ENISA, ERA, ETF, EU-OSHA, Eurofound, Eurojust, Europol, FRA, GSA);

(3) palvelujen tarjoaminen (rekisteröinti ja sertifiointi) (APPF, CPVO, EASA, ECHA, EUIPO);

(4) valvonta, tarkastukset ja täytäntöönpanon valvonta (ACER, EBA, EDPB, EFCA, EIOPA, ELA, EMSA, ERA, ESMA, SRB);

(5) EU:n ohjelmien helpottaminen ja tukeminen sekä (6) täytäntöönpano (CdT, EASO, EFCA, EPPO, eu-LISA, Eurojust, Europol, Frontex).

Jotkut virastot toteuttavat useampaa edellä mainittua tehtävää (EASA, EASO, ECHA, EYK, EFCA, EIOPA, ELA, EMSA, ERA, Eurojust, Europol). Jotkut virastot voivat antaa tehtäviään toteuttaessaan oikeudellisesti sitovia säädöksiä (CER, APPF, CPVO, EASA, EBA, ECHA, EIOPA, EPPO, ERA, ESMA, EUIPO, Eurojust, SRB)³.

turvapaikka-asioiden tukivirasto (EASO), Euroopan pankkiviranomainen (EBA), Euroopan tautienehkäisy- ja -valvontakeskus (ECDC), Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), Euroopan ympäristökeskus (EYK), Euroopan kalastuksenvalvontavirasto (EFCA), Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA), Euroopan tasa-arvoinstituutti (EIGE), Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen (EIOPA), Euroopan lääkevirasto (EMA), Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus (EMCDDA), Euroopan meriturvallisuusvirasto (EMSA), Euroopan unionin verkko- ja tietoturvvirasto (ENISA), Euroopan unionin rautatievirasto (ERA), Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (ESMA), Euroopan koulutussäätiö (ETF), Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaava Euroopan unionin virasto (eu-LISA), Euroopan työterveys- ja työturvallisuusvirasto (EU-OSHA), Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiö (Eurofound), Eurojust, Euroopan unionin lainvalvontayhteistyövirasto (Europol), Euroopan unionin perusoikeusvirasto (FRA), Euroopan raja- ja merivartiovirasto (Frontex), Euroopan GNSS-virasto (GSA) sekä yhteinen kriisinvastustuseuvosto (SRB).

Huomaa, että EASO on merkitty karttaan, mutta se ei sisälly sivulla olevaan luetteloon.

⁴ COM(2018)0131.

¹ EU:n virastojen verkoston mukaan erillisvirastoja on 37 ja yhteisyrityksiä kahdeksan ja ne sijaitsevat 23 jäsenvaltiossa.

² Tutkimuksen sivut 15–16 ja liite 1, numeroitu tässä; joillakin virastoilla on useampaan kuin yhteen luokkaan kuuluvia tehtäviä.

³ Tutkimuksen liite 1.

Edellä esitetystä käy ilmi, että virastojen luokitteluun ei kenties löydy yhtä selkeää mallia. On myös vaikeaa erottaa selkeästi toisistaan virastojen tyyppiä tai typologiaa¹.

Vaikka virastoista ei olekaan yleistä määritelmää, unionin eliminä niiden on noudatettava annetun toimivallan periaatetta (SEU 5 artikla). Virastot mainitaan erikseen perussopimusten useissa artikloissa, kuten esimerkiksi SEU 9 artiklassa (kansalaisuus), SEUT 15 artiklassa (avoimuusperiaate), SEUT 16 artiklassa (tietosuoja), SEUT 71 artiklassa (sisäinen turvallisuus), SEUT 123, 124, 127, 130 ja 282 artiklassa (rahoitustoimenpiteet ja EKP:n riippumattomuus) SEUT 228 artiklassa (oikeusasiames), SEUT 263 artiklassa (säädösten laillisuuden valvonta), 265 artiklassa (laiminlyönti), 267 artiklassa (ennakkoratkaisut), SEUT 277 artiklassa (säädös, jota ei sovelleta), SEUT 287 artiklassa (Euroopan tilintarkastustuomioistuin), SEUT 298 artiklassa (eurooppalainen hallinto) ja SEUT 325 artiklassa (petosten torjunta), sekä useissa näiden perussopimusten liitteissä ja perusoikeuskirjassa (41 artikla oikeudesta hyvään hallintoon, 42 artikla oikeudesta tutustua asiakirjoihin, 43 artikla Euroopan oikeusasiamesistä, 51 artikla perusoikeuskirjan soveltamisalasta ja 52 artikla oikeuksien ja periaatteiden ulottuvuudesta ja tulkinnasta). Tämän vuoksi virastojen on EU:n toimielinten ja muiden elinten tavoin vaalittava EU:n arvoja ja periaatteita ja niiden toimet ovat tuomioistuinvalvonnan ja muiden perussopimuksissa määrättyjen vastuumeکانismien alaisia.

Virastojen perustamiselle ei ole perussopimuksissa nimenomaista oikeusperustaa. Virastoja on perustettu nykyisen SEUT 352 artiklan perusteella tai kyseistä politiikanalaa koskevan perussopimuksen artiklan perusteella². Lisäksi unionin tuomioistuinta pyydettiin asiassa ESMA (tunnetaan myös asiana ”Meroni” 2.0)³ ratkaisemaan kysymys siitä, onko EUT-sopimuksen laatijoiden tarkoituksena ollut SEUT 290 ja SEUT 291 artiklassa vahvistaa yksi ainoa oikeudellinen kehys, joka mahdollistaa tietyn delegoitavan toimivallan tai täytäntöönpanovallan antamisen yksinomaan komissiolle, vai onko unionin lainsäätäjät voineet tarkoittaa muita järjestelmiä, joilla tällaista toimivaltaa siirrettäisiin unionin elimille tai laitoksille. Tämän osalta tuomioistuin katsoi, että ”vaikka onkin totta, ettei perussopimuksissa ole määräyksiä, joiden mukaan unionin elimelle tai laitokselle voitaisiin antaa toimivaltaa, EUT-sopimuksen useissa määräyksissä kuitenkin edellytetään, että tällainen mahdollisuus on olemassa”. Se katsoi, että Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen toimivalta hyväksyä kiireellisiä toimenpiteitä jäsenvaltioiden finanssimarkkinoilla lyhyeksimyynnin säätelämiseksi tai kieltämiseksi on unionin lainsäädännön mukaista. Tuomioistuin katsoi, että koska sille on asetettu useita erilaisia arvopaperimarkkinaviranomaisen liikkumavaraa rajoittavia

¹ Esimerkiksi GSA:n, jonka katsotaan olevan erillisvirasto, edeltäjä oli Euroopan yhteisön ja Euroopan avaruusjärjestön toukokuussa 2002 perustama Galileo-yhteisyritys, jonka tehtävänä oli hallinnoida Galileo-ohjelman kehittämisvaihetta, ja osa GSA:n määrärahoista ja niihin liittyvistä tehtävistä saattaa vaikuttaa pikemminkin toimeenpanovirastolle kuuluvilta. ITRE-valiokunta totesi, että vuoden 2018 unionin tilaa koskevassa puheessa ilmoitettiin Euroopan kyberturvallisuuden teollisuus-, teknologia- ja tutkimusosaamiskeskusten ja kansallisten koordinoitavien verkoston perustamisesta. Se ei sovellu selkeästi erillisvirastojen, toimeenpanovirastojen ja yhteisyritysten vakiintuneeseen rakenteeseen mutta sisältää osatekijöitä kaikista kolmesta. BEREC on toinen esimerkki virastosta, jolla on kaksijakoinen rakenne. CEPOL saa osan toimeksiannossaan kuvattuihin tehtäviin liittyvistä määrärahoistaan osallistumalla ehdotuspyyntöihin unionin talousarvion toimintaosassa.

² Ks. tutkimuksen liite 2. SEUT 352 artiklan lisäksi myös SEUT 114 artiklaa on käytetty varsin usein.

³ Asia C-270/12, Yhdistynyt kuningaskunta vastaan Euroopan parlamentti ja neuvosto, EUVL C 273, 8.9.2012, s. 3–3.

edellytyksiä ja kriteereitä, toimivallan käyttäminen ei kyseenalaista EUT-sopimuksessa esitettyjä toimivallan siirtämiseen liittyvän järjestelmän sääntöjä¹.

Vuoden 2012 yhteinen julkilausuma ja yhteinen lähestymistapa

Vuoden 2012 yhteinen julkilausuma ja yhteinen lähestymistapa² ovat komission, Euroopan parlamentin ja neuvoston perustaman toimielinten välisen sääntelyvirastotyöryhmän työn tulosta. Työryhmä perustettiin sen jälkeen kun komission vuonna 2005 esittämä ehdotus sääntelyvirastoja koskevasta toimielinten välisestä sopimuksesta³ ei saanut riittävää tukea neuvostossa ja parlamentissa. BUDG- ja CONT-valiokunnat olivat edustettuina työryhmässä. Vaikka yhteinen julkilausuma ja yhteinen lähestymistapa eivät ole oikeudellisesti sitovia, toimielimet sitoutuivat ottamaan yhteisen lähestymistavan huomioon erillisvirastoja koskevissa päätöksissään, joskin tapauskohtaisen analyysin varauksella. Yhteiseen lähestymistapaan sisältyy vaatimuksia virastojen perustamisesta (muun muassa vaikutustenarviointia koskeva vaatimus) ja lakkauttamisesta (uudelleentarkastelu- tai raukeamislausekkeita, mahdolliset sulautumiset), virastojen toimipaikoista (kriteerit) ja isäntämaan asemasta (päätoimipaikkaa koskevat sopimukset), virastojen rakenteesta ja hallinnosta (hallintoneuvostoja, pääjohtajia ja muita sisäisiä elimiä koskevat järjestelyt), virastojen toiminnasta (tietosuoja, kansainväliset suhteet, viestintä, palvelujen yhteiskäyttö), toimintojen ja resurssien suunnittelusta (vuotuiset ja monivuotiset työohjelmat, henkilöresurssit, määrärahat) sekä vastuuvollisuudesta ja valvonnasta (vaatimuksia muun muassa vuotuisesta toimintakertomuksesta, tilintarkastuksesta ja vastuuvapaudesta, varoitusjärjestelmästä, arvioinnista, avoimuudesta ja suhteista sidosryhmiin).

Suorana seurauksena yhteisen julkilausuman ja yhteisen lähestymistavan hyväksymisestä komissio antoi 19. joulukuuta 2012 yhteisen lähestymistavan jatkotoimia koskevan etenemissuunnitelman, joka sisältää komissiolle, virastoille, neuvostolle, jäsenvaltioille ja Euroopan parlamentille suunnattuja aloitteita. Komissio esitteli yhteisen lähestymistavan täytäntöönpanoa koskevat edistymiskertomukset 10. joulukuuta 2013 ja 24. huhtikuuta 2015. Komissio laati myös erillisvirastojen ja niiden isäntäjäsenvaltioiden välillä tehtäviä toimipaikkasopimuksia koskevat suuntaviivat ja vakiomääräykset, viestintäkäsikirjan ja ohjeet eturistiriitojen ehkäisemisestä ja hoitamisesta erillisvirastoissa⁴. Vuoden 2015 edistymiskertomuksessa, joka koski tuolloin käynnissä olleita toimielinten välisiä keskusteluja tiettyjen virastojen perustamissäädösten tarkistamisesta, komissio pahoitteli sitä, ettei EU:n erillisvirastoja koskevan yhteisen lähestymistavan noudattamiseen ole sitouduttu poliittisesti. Sen mukaan sitoutumista tarvittaisiin varsinkin virastojen hallintorakenteiden aseman ja kokoonpanon osalta. Komission edistymiskertomukset ovat melko tiiviitä, eikä niissä tarkastella virastojen parlamentaarista valvontaa.

Professori Vosin analyysi yhteisen lähestymistavan merkityksellisyydestä virastojen perustamissäädöksissä antaa sekavan kuvan virastojen perustamisasetusten yhteisen lähestymistavan mukaisuudesta⁵. Hän toteaa, että vaikka talousarviomenettelyn ja vuosikertomusten osalta sääntöjen mukaisuus onkin laajaa, hallintoneuvoston kokoonpano ja

¹ Ks. unionin tuomioistuimen LEHDISTÖTIEDOTE nro 7/14, Luxemburg, 22.1.2014.

Tuomio asiassa C-270/12, Yhdistynyt kuningaskunta vastaan parlamentti ja neuvosto.

² https://europa.eu/european-union/sites/europaeu/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_fi.pdf

³ COM(2005)0059

⁴ https://europa.eu/european-union/about-eu/agencies/overhaul_en

⁵ Tutkimuksen luku 12.

pääjohtajan nimittäminen vaikuttavat olevan pitkälti riippuvaisia viraston tehtävistä. Hänen mukaansa sääntöjen noudattaminen on ongelmallisinta virastojen työohjelmien osalta, koska vaatimusta parlamentin kuulemisesta monivuotisista ohjelmista ei tavallisesti noudateta. Lisäksi hän toteaa, että tässä ei juurikaan ole eroa sen mukaan, onko asetukset hyväksytyt ennen yhteistä lähestymistapaa tai hyväksytyt tai tarkistettu sen jälkeen.

Parlamentti on tarkastellut huolellisemmin yhteistä lähestymistapaa komission esitettyä ehdotukset kahden Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevan viraston uudelleensijoittamisesta¹. Parlamentti katsoi, ettei sen asemaa lainsäädäntövallan käyttäjänä ole otettu asianmukaisesti huomioon, kun se ei osallistunut menettelyyn, jolla valittiin virastojen uudet kotipaikat. Euroopan parlamentti muistutti myös, että hajautettuja erillisvirastoja koskevaan Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission vuonna 2012 allekirjoittamaan yhteiseen julkilausumaan liitetty yhteinen lähestymistapa ei ole oikeudellisesti sitova, kuten julkilausumassa itsessäänkin todetaan, ja siitä sovittiin sen kuitenkin rajoittamatta toimielinten lainsäädäntövaltaa. Tämän vuoksi Euroopan parlamentti vaati virastojen uuden kotipaikan valintamenettelyn uudistamista ja toivoi, ettei sitä tulevaisuudessa enää käytettäisi tässä muodossa².

Neuvosto totesi tämän osalta panevansa merkille Euroopan parlamentin pyynnön tarkistaa mahdollisimman pian erillisvirastoista vuonna 2012 annettu yhteinen julkilausuma ja yhteinen lähestymistapa. Ensimmäisenä toivonaan se kehotti komissiota toimittamaan huhtikuuhun 2019 mennessä perinpohjaisen analyysin erillisvirastojen sijaintia koskevan yhteisen julkilausuman ja yhteisen lähestymistavan täytäntöönpanosta. Analyysi toimisi pohjana, kun arvioidaan millä tavoin kyseisen tarkistusprosessin toteuttamisessa olisi edettävä.

Parlamentin erillisvirastojen valvonta

Parlamentti voi valvoa erillisvirastoja eri tavoin:

- toisena budjettivallan käyttäjänä tehdessään päätöksiä erillisvirastoille EU:n talousarviosta myönnettävistä määrärahoista
- vastuuvapauden myöntävänä viranomaisena
- nimittäessään jäseniä erillisvirastojen hallintoneuvostoihin
- pääjohtajan nimittämistä (tai erottamista) koskevassa menettelyssä
- kun sitä kuullaan työohjelmista
- vuosikertomusten esittämisen yhteydessä
- muilla tavoin (valtuuskuntien vierailut, yhteysryhmät tai -henkilöt, keskustelut, kuulemiset, katsaukset, asiantuntemuksen tarjoaminen).

Tutkimuksessaan professori Vos analysoi virastojen perustamisasetusten säännöksiä parlamentin valvontamekanismien osalta³:

¹ COM(2017)0735 ja COM(2017)0734.

² Ks. Euroopan parlamentin lausuma sen 25. lokakuuta 2018 antamaan lainsäädäntöpäätöslauselmaan ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta Euroopan lääkeviraston kotipaikan sijainnin osalta (P8_TA(2018)0427).

³ Luku 11, sivu 41 alkaen, liite 5.

- Parlamentin hallintoneuvostoihin osallistumisen¹ osalta hän toteaa, että kolmessa virastossa on Euroopan parlamentin edustajia (EMA, EUIPO, GSA) ja seitsemässä virastossa (ECHA, EYK, EFSA, EMCDDA, ETF, ACER, ECDC) on Euroopan parlamentin nimeämiä jäseniä (asiantuntijat tai sidosryhmät). Suurimmassa osassa ei kuitenkaan ole Euroopan parlamentin nimeämiä jäseniä.
- Pääjohtajien nimittämisen osalta² hän toteaa, että parlamentin vahvistus tarvitaan kolmen ECON-valiokunnan vastuualaan kuuluvan viraston valvontaviranomaisen osalta (EBA, EIOPA, ESMA), että 15 tapauksessa ehdokas kutsutaan Euroopan parlamentin kuultavaksi (BEREC, EASA, EASO, ECDC, ECHA, EFSA, EIGE, EMA, EMCDDA, ENISA, ETF, FRA, Frontex, eu-LISA), ja kuudessa tapauksessa ehdokas voidaan kutsua kuultavaksi. Yhdessätoista tapauksessa parlamentin osallistumista ei edellytetä.
- Työohjelmien³ osalta parlamenttia kuullaan kahdeksan viraston monivuotisista työohjelmista (CEPOL, EASA, ERA, Europol, FRA, Frontex, GSA, OHIM), ja sille tiedotetaan kuuden viraston monivuotisista työohjelmista (EBA, ECHA, EIOPA, ELA, EMCDDA, ESMA). Vaikka parlamentti ei osallistu virastojen monivuotisten työohjelmien hyväksyntään, sitä kuullaan kahden viraston vuotuisista työohjelmista (ENISA, Eurofound) ja sille tiedotetaan yhdeksän viraston vuotuisista työohjelmista (ACER, BEREC, EASO, EFCA, EFSA, EMA, EMSA, eu-LISA, SRB). Euroopan parlamentti ei osallistu lainkaan kahdeksan viraston työohjelmien hyväksyntään (CdT, Cedefop, ECDC, EYK, EIGE, EU-OSHA, EPPO, ETF), ja kahden viraston osalta säännöksiä työohjelmista ei ole (CPVO, Eurojust).
- Kaikkien virastojen tehtävänantoon kuuluu vuotuisen toimintakertomuksen toimittaminen Euroopan parlamentille, tilintarkastustuomioistuimelle, neuvostolle ja komissiolle. Kahden viraston pääjohtajat ovat velvollisia esittämään vuosikertomukset Euroopan parlamentille tai sen toimivaltaisille valiokunnille.
- Kolmessa tapauksessa säädetään sisäisten elinten vastuuvapauden myöntämisestä (koskee täysin omarahoitteisia virastoja: EUIPO, SRB ja CPVO)⁴.

Euroopan parlamentissa parlamentaarista valvontaa toteutetaan erityisesti parlamentin valiokuntien tasolla, sekä virastojen politiikanalaan erikoistuneissa valiokunnissa että BUDG- ja CONT-valiokunnissa, jotka tarkastelevat kaikkia virastoja siltä osin kuin niitä rahoitetaan EU:n talousarviosta ja niihin sovelletaan vastuuvapausmenettelyä.

Esittelijä lähetti valiokuntien sihteeristöihin kyselylomakkeen, ja kysyi niiltä,

- 1) miten valiokunnat ovat osallistuneet lainsäädäntömenettelyyn (tehtävät, toimivalta, toiminnot, tavoitteet, rakenteet, vastuullisuusmekanismit, uudelleensijoittaminen)

¹ Yhteisen lähestymistavan mukaan (kohta 10) yhden kunkin jäsenvaltion edustajan ja kahden komission edustajan lisäksi Euroopan parlamentti ja sidosryhmien edustajat voivat tarvittaessa nimetä lisjäseniä.

² Yhteisessä lähestymistavassa ei esitetä tämän osalta Euroopan parlamentille tehtävää. Parlamentin ja komission välisessä puitesopimuksessa kuitenkin määrätään, että virkoihin ehdokkaana olevien henkilöiden olisi tultava parlamentin valiokuntien kuultavaksi.

³ Yhteisen lähestymistavan mukaan parlamenttia olisi kuultava monivuotisista työohjelmista ja sille olisi tiedotettava vuotuisesta työohjelmasta.

⁴ Yhteisessä lähestymistavassa (kohta 58) todetaan, että täysin omarahoitteisten virastojen vastuuvapauden toteuttamisen mahdollisuuksia olisi tutkittava, koska SEUT:ssa tarkoitettu vastuuvapaus ei koske niitä, esimerkiksi siten, että nämä virastot toimittaisivat Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle vuosikertomuksen ja huomioisivat parlamentin ja neuvoston esittämät suositukset.

- sekä talousarvio- ja vastuuvapausmenettelyyn tällä vaalikaudella ja harjoittaneet erillisvirastojen poliittista valvontaa
- 2) miten ne ovat ottaneet huomioon vuoden 2012 yhteisen julkilausuman ja yhteisen lähestymistavan näissä toiminnoissa (vaikutustenarvioinnit, uudelleentarkastelu- tai raukeamislausekkeet, virastojen kotipaikat, virastojen rakenne ja hallinto eli hallintoneuvosto, pääjohtaja, tieteelliset komiteat ja muut elimet, virastojen toiminta eli komission palvelut, virastojen sulautuminen, palvelujen yhteiskäyttö virastojen kesken, turvallisuusluokiteltujen tietojen käsittely, sisäiset suhteet, viestintä, toimintojen suunnittelu, virastojen resurssit ja niihin liittyvät menettelyt sekä vastuuvollisuus ja valvonta eli vuosikertomukset, tilintarkastukset ja arvioinnit sekä avoimuus ja suhteet sidosryhmiin)
 - 3) (toimintapoliittiset päätökset) tutkivatko valiokunnat virastojen työtä tarkastellessaan päätösten tekijöiden aikomuksia ja niiden asianmukaista täytäntöönpanoa
 - 4) (toteutus) arvioivatko valiokunnat virastojen työtä niiden odotettujen tulosten osalta
 - 5) (monimutkaisuus) tarkastelevatko valiokunnat päällekkäisyyksiä tai puutteita virastojen työssä ja onko ollut tapauksia, joissa valiokunnat katsovat, että virastot ovat ylittäneet tai alittaneet toimivaltansa.

Tämän mietinnön laatimishetken mennessä vastaukset oli saatu budjettivaliokunnan (BUDG), talousarvion valvontavalioikunnan (CONT), talous- ja raha-asioiden valiokunnan (ECON), ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan (ENVI), teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan (ITRE), liikenne- ja matkailuvaliokunnan (TRAN), maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan (AGRI), kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan (CULT) sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan (FEMM) sihteeristöiltä. Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnasta (LIBE), jonka vastuualaan kuuluu suurin määrä virastoja, ilmoitettiin, että vastaus viimeistellään lähiaikoina.

BUDG-valiokunta ilmoitti, että

- 1) se antoi lausuntoja lainsäädäntömenettelyissä monien virastojen perustamisasetuksista (EBA, EIOPA, ESMA, ENISA, ACER, EU-OSHA, Eurofound, Cedefop, EASO ja CEPOL) ja tarkasteli kaikkia asetusten näkökohtia; lisäksi virastoista keskusteltiin tarvittaessa talousarviota koskevissa trilogissa (talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn toimielinten sopimuksen 31 kohta); BUDG-valiokunta oli johtava parlamenttia edustava valiokunta erillisvirastojen resursseja käsittelevässä toimielinten välisessä työryhmässä, ja se noudatti omia päätelmiään; BUDG- ja CONT-valiokunnat ovat johtavat valiokunnat, jotka seuraavat varainhoidon puiteasetuksen tarkistamista, joka liittyy aiemmin tänä vuonna toteutettuun varainhoitoasetuksen tarkistamiseen; BUDG-valiokunta on johtava valiokunta kaikkia EU:n erillisvirastoja koskevissa vuotuisissa talousarviomenettelyissä; Jens Geier (S&D) on BUDG-valiokunnan EU:n virastojen pysyvä esittelijä; BUDG-valiokunta harjoittaa säännöllistä tiedonvaihtoa EU:n virastojen verkoston ja yksittäisten EU:n virastojen kanssa vuotuisen talousarviomenettelyn yhteydessä ja pyytää niiltä menettelyssä selontekoja; BUDG-valiokunta kutsuu EU:n virastojen verkoston vuosittain keskustelemaan talousarvioesityksen virastoja koskevista näkökohdista ennen budjettitarkistusten määräaika;

- 2) se tarkasteli yhteisen julkilausuman ja yhteisen lähestymistavan eri näkökohtia antamiensa lausuntojen sekä vuotuisten talousarviomenettelyjen yhteydessä lukuun ottamatta erikoistuneiden valiokuntien toimivaltaan kuuluvia seikkoja, kuten yksittäisten virastojen työohjelmia ja vuosikertomuksia; se tilasi tutkimuksen [EU:n virastojen perimien maksujen laajentamisesta seuraavista mahdollista tuloista](#), ja politiikkayksikkö D järjesti 4. toukokuuta 2017 sen (ja CONT-valiokunnan) pyynnöstä [työpajan osittain tai täysin omarahoitteisten virastojen valvonnasta ja resursseista](#);
- 3) se vastasi myönteisesti myös toimintapoliittisia päätöksiä, toteutusta ja monimutkaisuutta koskeviin kysymyksiin.

CONT-valiokunta vastasi, että

- 1) se laati lausunnon tarkistusten muodossa (työjärjestyksen 53 artiklan 4 kohta) Euroopan lääkeviraston kotipaikan uudelleensijoittamisesta; se osallistui erillisvirastojen resursseja käsittelevään toimielinten väliseen työryhmään ja varainhoidon puiteasetuksen tarkistamiseen; se laatii yhden mietinnön kustakin erillisvirastosta sekä yhden laaja-alaisen mietinnön vastuuvapausmenettelyn yhteydessä; vastuuvapausmenettelyn yhteydessä CONT-valiokunta järjestää vuosittain joului-/-tammikuussa kuulemisen 4–6 pääjohtajan kanssa ja tarkastelee myös vuotuisia toimintakertomuksia. CONT-valiokunta ei kuitenkaan järjestä kuulemisia ennen pääjohtajien nimittämistä; se järjesti virkamatkat Europoliin ja Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituuttiin;
- 2) se tarkastelee yhteisen lähestymistavan eri näkökohtia vastuuvapauden myöntämistä koskevissa mietinnöissään, tarvittaessa myös maksujen vahvistamista ja yksinkertaistamista; BUDG-valiokunnan tavoin se ei tarkastele erikoistuneiden valiokuntien vastuualaan kuuluvia näkökohtia, kuten työohjelmia;
- 3) se vastasi myös arvioivansa toimintapoliittisia päätöksiä, toteutusta ja monimutkaisuutta koskevia kysymyksiä osana vuotuisia vastuuvapausmenettelyä.

ECON-valiokunta ilmoitti, että

- 1) se osallistuu Euroopan valvontaviranomaisia (EBA, EIOPA, ESMA) koskevaan käynnissä olevaan uudelleentarkasteluun ja tarkastelee moninaisia tähän liittyviä näitä virastoja koskevia direktiivejä ja asetuksia; Euroopan parlamentin ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston välillä päästiin sopimukseen käytännön menettelyistä, jotka koskevat kriisinratkaisuneuvostolle yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa annettujen tehtävien suorittamisen demokraattista vastuuvollisuutta ja valvontaa; ECON-valiokunta antoi mietinnön ehdotuksesta asetukseksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta Euroopan pankkiviranomaisen kotipaikan sijainnin osalta; se laatii vuotuiset lausunnot yleisestä talousarvioesityksestä ja vastuuvapausmenettelyistä (EBA, EIOPA, ESMA); virastojen hallintoneuvostojen ja/tai muiden elinten jäsenten nimitysvaltuuksien osalta se vastasi, että se laati mietinnön komission ehdotuksesta kriisinratkaisuneuvoston jäsenen nimittämisestä ja ilmaisi kantansa kolmen valvontaviranomaisen puheenjohtajien toimikauden jatkamisesta näitä kuultuaan; se toteuttaa vuotuisen keskustelun EBAn, EIOPAn, ESMA:n ja SRB:n johtajien kanssa työohjelmista ja vuosikertomuksista; se käy jatkuvaa keskustelua virastojen kanssa ja käyttää säännöllisesti niiden tuloksia; se pyytää säännöllisesti selontekoja ja lausuntoja; sillä on valiokunnan kokouksissa

- erityisiä kohtia keskustelua varten, ja esittelijät/varjoesittelijät sekä valvontaviranomaiset toimittavat säännöllisesti toisilleen asiakirjoja;
- 2) se on ottanut huomioon yhteisen lähestymistavan vaatimukset mietinnössään ehdotuksesta asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta Euroopan pankkiviranomaisen kotipaikan sijainnin osalta (mietinnössä tarkasteltiin sekä kotipaikkaa koskevia järjestelyjä että muita virastojen toimintaan liittyviä erilaisia näkökohtia); se tarkastelee virastojen rakennetta ja niiden toimintojen suunnittelua koskevia vaatimuksia Euroopan valvontaviranomaisten (EBA, EIOPA, ESA) jatkuvan tarkastelun yhteydessä; se seuraa yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa annettujen tehtävien hoitamiseen liittyvää demokraattista vastuuvollisuutta ja valvontaa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tehdyn Euroopan parlamentin ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston välisen sopimuksen toteutusta;
 - 3) kaikki teknisten sääntelystandardien ja teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset toimitetaan ECON-valiokunnan jäsenille; ECON-valiokunnan kokousten erityisissä valvontaa koskevissa kohdissa keskustellaan valituista aiheista;
 - 4) ECON-valiokunta ei arvioi sen vastuualaan kuuluvien virastojen työtä niiden odotettujen tulosten osalta;
 - 5) siitä, ylittääkö EIOPA toimeksiantonsa ja täyttävätkö ESMA ja EBA omansa, on eriäviä näkemyksiä.

ENVI-valiokunta ilmoitti, että

- 1) se on osallistunut EMAn perustamisasetusta koskeviin lainsäädäntömenettelyihin sekä (lisävaroja edellyttävien) ECHAN, EYK:n ja EFSan lisätehtäviä koskevien ehdotusten käsittelyyn; se laati mietinnön EMAn kotipaikan sijainnista (väliaikaisesta sopimuksesta äänestettiin täysistunnossa lokakuussa 2018); se laatii lausuntoja ENVI-valiokunnan vastuualaan kuuluvien viiden viraston vuotuisista talousarvioista (budjettitarkistukset muun muassa henkilöstötaulukoista, talousarvioesityksen palauttamisesta, määrärahalisäyksistä) sekä lausuntoja sen vastuualaan kuuluvien viiden viraston vastuuvapaudesta; parlamentti nimittää ENVI-valiokunnan vastuualaan kuuluvien virastojen (ECDC, ECHA, EYK, EMA) perustamisasetusten mukaisesti tietyn määrän näiden virastojen hallintoneuvoston jäsenistä tai antaa neuvostolle lausuntonsa nimityksestä – Euroopan parlamentin jäsenten sekä tieteellisten asiantuntijoiden osalta. Parlamenttia kuullaan myös potilaiden ja lääkäreiden edustajien nimityksistä (EMA) jäseniksi hallintoneuvostoon. Parlamenttia kuullaan potilaiden ja lääkäreiden edustajien nimityksistä EMAn eri tiedekomiteoihin¹; lisäksi EYK:n hallintoneuvoston ja puheenjohtajiston työjärjestyksen 2 artiklassa edellytetään, että yksi Euroopan parlamentin hallintoneuvostoon kuuluvista jäsenistä nimitetään puheenjohtajiston jäseneksi; ENVI-valiokunta järjestää säännöllisesti pääjohtajiksi nimettyjen kuulemiset ennen näiden nimittämistä; se nimittää yhteyshenkilön kuhunkin virastoon; ENVI-valiokunta järjestää vuosittain kunkin viraston pääjohtajan kanssa keskustelun, jossa käsitellään työohjelmia, toimintakertomuksia jne.; parlamentin nimittämät kaksi EYK:n hallintoneuvoston jäsentä laativat vuosittain EYK:n vuotuisen työohjelman luonnoksesta huomautuksensa, jotka ENVI-valiokunnan koordinaattorit hyväksyvät ja toimittavat virastolle; kuhunkin virastoon

¹ Esim. pitkälle kehitettyjä terapioiden käsittelevä komitea, lääketurvallisuuden riskinarviointikomitea, lastenlääkekomitea.

järjestetään vierailu kahdesti vuodessa; asiantuntija-avun pyytämisen tai käytön osalta EFSA:ta pyydettiin tieteellistä lausuntoa mehiläisistä ja pölytyksestä (2018); mikrobilääkeresistenssiä koskevan valiokunta-aloitteisen mietinnön yhteydessä EYK:lta, EMA:ta ja EFSA:ta pyydettiin raporttia, ja esittelijä järjesti tapaamisia; EYK:n raportteja käytetään säännöllisesti lainsäädännöstä ja täytäntöönpanosta laadittavissa mietinnöissä; valiokunnan kokouksissa järjestetään keskusteluja esimerkiksi ECDC:n¹ ja EFSA:n² kanssa; valiokunta voi myös kutsua ECHA:n, EMA:n tai EYK:n edustajia osallistumaan keskusteluun erityisistä alakohtaisista poliittisista asiakokonaisuuksista; esittelijälle on toimitettu selontekoja muun muassa mikrobilääkeresistenssistä ja uuselintarvikkeista;

- 2) ENVI-valiokunnan vastuualaan kuuluvat virastot on perustettu ennen vuoden 2012 yhteistä julkilausumaa, mutta neuvoston EMA:n uuden kotipaikan valintaan soveltaman menettelyn ja arpomista koskevan päätelmän johdosta ENVI-valiokunta tuomitsi yhteisen julkilausuman ja sen liitteenä olevan yhteisen lähestymistavan ja kehotti ottamaan Euroopan parlamentin tiiviisti mukaan virastojen ja elinten sijaintia ja uudelleensijoittamista koskevaan päätöksentekomenettelyyn ottaen huomioon sen oikeudet toisena lainsäätäjänä tavallisessa lainsäädäntömenettelyssä (kantaa kannatettiin täysistunnossa maaliskuussa 2018); tässä yhteydessä parlamentti kehotti sisällyttämään toimipaikkaa koskevaan sopimukseen yksityiskohtaisen kehysten virastojen laitoksista epävarmuuden vähentämiseksi ja selkeyden tarjoamiseksi henkilöstöön kuuluville toiminnan jatkuvuuden varmistamiseksi; elintarvikeketjuun sovellettavan EU:n riskinarvioinnin avoimuudesta ja kestävydestä annetussa ehdotuksessa esitetään pääasiassa muutoksia hallintoneuvoston kokoonpanoon ja sen toimikauden keston; ehdotuksella elintarvikeketjuun sovellettavan EU:n riskinarvioinnin avoimuudesta ja kestävydestä (2018/0088(COD)) muutetaan myös tiedelautakuntien asiantuntijoiden nimitysmenettelyä;
- 3) toimintapoliittisia päätöksiä ja 4) tuloksia koskevien kysymysten osalta ENVI-valiokunta ilmoitti, että se tarkastelee täytäntöönpanoa tiettyjen päätöslauselmaesitysten, kaksi kertaa vuodessa tehtävien valtuuskuntien vierailujen, täytäntöönpanosta laadittavien mietintöjen ja tiettyjen ohjelmien väliarviointien yhteydessä. ENVI-valiokunta ei käytä epäonnistumista/onnistumista koskevia kriteerejä. Monimutkaisuuden 5) osalta ENVI-valiokunta tarkastelee sitä, miten virastojen keskinäistä koordinoitua voitaisiin parantaa, esimerkiksi kemiallisia ominaisuuksia koskevien tietojen osalta.

ITRE-valiokunta vastasi, että

- 1) se osallistuu perustamisasetusten tarkistukseen ACERin, GNNS:n (uusien tehtävien osoittaminen ja viraston ”vahvempi” asema), ENISA:n (tehtävät, kesto, hallinto) ja BERECin (rakenne) osalta; se ei anna lausuntoja vastuuvapausmenettelyssä, mutta se on toistuvasti pyytänyt vuotuisen talousarviomenettelyn yhteydessä riittävien resurssien osoittamista ACERille; se osallistuu Euroopan parlamentin edustajien nimittämiseen hallintoneuvostoon; erityisiä nimettyjen pääjohtajien kuulemisia ennen näiden nimittämistä ei järjestetä, mutta viraston edustajiin ylläpidetään säännöllisiä yhteyksiä ja heitä osallistuu ITRE-valiokunnan kokouksiin; pysyviä esittelijöitä ei ole,

¹ Lymen borreliosisista 1. helmikuuta 2018 ja zikataudista 25. huhtikuuta 2017.

² EFSA osallistui glyfosaatista 11.–12. lokakuuta 2017 järjestettyyn julkiseen kuulemiseen; EFSA:n kanssa järjestettiin 11. lokakuuta 2017 keskustelu muuntogeenisten organismien ympäristövaikutusten arvioinnista ja 4. toukokuuta 2017 keskustelu kasviöljyistä.

mutta vaalikauden alussa perustettiin epävirallinen ACER-yhteysryhmä, jonka jäsenenä on Euroopan parlamentin edustajia monista poliittisista ryhmistä; säännöllisiä keskusteluja ACERin käynnissä olevasta työstä ja haasteista järjestetään; virastojen kanssa järjestetään keskusteluja työohjelmista; tiedot toimintakertomuksista toimitetaan koordinaattoreille, ja myös ITRE-valiokunnan tiedotteissa esitetään tietoja virastoista; toimipaikoissa vieraillaan joka toinen vuosi; ITRE-valiokunta käyttää virastojen raportteja, tutkimuksia ja tieteellisiä lausuntoja, ja virastojen edustajia kutsutaan viraston toimivaltaan liittyviin kuulemisiin (ACERin osalta energiamaarkkinoiden seurantaraporttien esittely vuosittain);

- 2) ITRE-valiokunta käsittelee kaikkia yhteisen lähestymistavan näkökohtia uusien asetusten tarkistamisen yhteydessä (parhaillaan käynnissä); valiokunnassa järjestetään säännöllisesti esittelyjä ja kuulemisiä monivuotisista työohjelmista, ja vuosikertomukset lähetetään koordinaattoreille;
- 3) toimintapoliittisten päätösten osalta säännöllisiä yhteyksiä ylläpidetään viraston edustajiin ja heitä kutsutaan ITRE-valiokunnan kokouksiin;
- 4) tulosten osalta säännöllisiä yhteyksiä ylläpidetään viraston edustajiin, heitä kutsutaan ITRE-valiokunnan kokouksiin ja näitä kysymyksiä käsitellään uusien asetusten tarkistamisen yhteydessä (parhaillaan käynnissä);
- 5) monimutkaisuuden osalta ITRE-valiokunta käsittelee kysymyksiä uusien asetusten tarkistamisen yhteydessä (parhaillaan käynnissä).

TRAN-valiokunta toimitti kolme erillistä vastausta sen vastuualaan kuuluvista kolmesta virastosta:

- 1)
 - EMSAn perustamisasetus tarkistettiin vuonna 2016; virastossa vierailtiin vuosina 2015 ja 2018; pääjohtajan kanssa on järjestetty viime vuosina säännöllisiä keskusteluja, joissa on keskusteltu myös vuotuisista työohjelmista;
 - ERAn osalta: viraston tehtävää laajennettiin neljännen rautatiepaketin hyväksymisen yhteydessä; tässä yhteydessä perustettiin myös hallintoneuvosto ja johtokunta; ITRE-valiokunta antaa lausunnon vastuuvapaudesta; virastossa vierailtiin vuonna 2018; yksittäiset esittelijät tai henkilöstöön kuuluvat kuulevat tarvittaessa viraston asiantuntijoita; ERAn pääjohtajan kanssa järjestettiin keskustelu vuonna 2015;
 - EASAn osalta: vuonna 2002 annettua perustamisasetusta tarkistettiin vuonna 2018, ja tässä yhteydessä aiempien säännösten rakenne tarkistettiin kokonaisuudessaan valtuutusten (delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset) ja uusien toimivaltuuksien osalta; pysyvää esittelijää ei ole; virastossa vierailtiin vuosina 2015 ja 2018; yksittäiset esittelijät tai henkilöstöön kuuluvat kuulevat tarvittaessa viraston asiantuntijoita; EASAn pääjohtajan kanssa järjestettiin vuosina 2015 ja 2016 keskustelut lentoturvallisuuden liittyvistä kysymyksistä;
- 2)
 - EMSAn osalta: neuvosto ja parlamentti antoivat monivuotisen ohjelmasuunnittelun yhteydessä vuonna 2014 asetuksen Euroopan meriturvallisuusviraston toiminnan monivuotisesta rahoituksesta alusten sekä öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen aiheuttaman meren pilaantumisen torjunnan alalla;
 - ERAn osalta: TRAN-valiokunta keskustelee pääjohtajan kanssa vuotuisista työohjelmista; rahoituksen ja henkilöresurssien yhteyksien osalta pääjohtaja on tuonut esiin rahoituksen riittämättömyyden;

- EASAn osalta: uudessa EASA-asetuksessa on erityinen säännös toimipaikkaa koskevasta sopimuksesta.

AGRI-valiokunta ilmoitti, että

- 1) komissio antoi vuonna 2014 sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa toteuttavista maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista annetun asetuksen yhteydessä täytäntöönpanopäätöksen, jolla laajennettiin kuluttaja-, terveys-, maatalous- ja elintarvikeasioiden toimeenpanoviraston toimivaltuuksia; AGRI-valiokunta laati lausunnon elintarvikeketjun riskinarvioinnin avoimuutta ja kestävyyttä koskevaa asetusta koskevassa menettelyssä EFSAn toteuttamista toiminnoista (riskiviestintä, tutkimusten avoimuus) sekä hallintorakenteista, mutta valiokunta hylkäsi lausunnon; AGRI-valiokunnassa äänestetään säännöllisesti budjettitarkistuksista neuvoston mahdollisesti ehdottamien leikkausten palauttamisesta AGRI-valiokunnan vastuualaan kuuluvien virastojen (esim. EFSA, CHAFEA) määrärahoihin; AGRI-valiokunta pyysi EFSAlta kahta tieteellistä lausuntoa lihantuotantoa varten kasvatettavien kaniinien terveydestä ja hyvinvoinnista Euroopassa (meneillään); mitä tulee keskusteluihin valiokunnassa, yhteisön kasvilajikeviraston puheenjohtaja esitteli viraston työtä vuonna 2016, EFSAn edustaja esitteli tuotantoeläinten kloonamista koskevassa kuulemisessa (yhteinen kuuleminen ENVI-valiokunnan kanssa, ENVI-valiokunnan ehdottama asiantuntija) esityksen vuonna 2015; EFSAn ja ECHAN esittelyt kuultiin Monsanto-asiakirjoja ja glyfosaattia koskevassa kuulemisessa vuonna 2017 (yhteinen kuuleminen ENVI-valiokunnan kanssa, ENVI-valiokunnan ehdottamat asiantuntijat);

CULT-valiokunta ilmoitti, että

- 1) se antaa CdT:stä lausunnon vuotuisessa talousarviomenettelyssä ja vastuuvapausmenettelyssä; valiokunnassa vaihdetaan tietoja ja näkemyksiä CdT:n kanssa sen toiminnoista;
- 2) CULT-valiokunnan vastuuvapauden myöntämistä koskevissa lausunnoissa otetaan huomioon komission sisäiset tarkastukset ja jossakin määrin sen arvioinnit;

CULT-valiokunta mainitsi myös EACEAn (toimeenpanovirasto) osalta toteuttamansa toimet ja kertoi, että se keskustelelee vuotuisista työohjelmista komission asiasta vastaavien pääosastojen kanssa ja että EACEAan järjestettiin vierailu Luova Eurooppa -ohjelman täytäntöönpanoon liittyvien toimintojen esittelemiseksi vuonna 2016; Luova Eurooppa -ohjelman esittelijä osallistui EACEAn kanssa tulosindikaattoreita käsitelleisiin kokouksiin; CULT-valiokunta antoi Luova Eurooppa -ohjelman täytäntöönpanosta annetussa mietinnössä EACEAlle myös suosituksia avoimuudesta ja suhteista sidosryhmiin; tuloksia koskevaan kysymykseen se vastasi, että EACEAn työtä Luova Eurooppa -ohjelman täytäntöönpanossa on arvioitu jossakin määrin täytäntöönpanoa koskevassa mietinnössä ja joitakin suosituksia annettiin.

FEMM-valiokunta vastasi, että

- 1) se osallistuu vuotuisiin talousarvio- ja vastuuvapausmenettelyihin; se nimeää kaksi jäsentä ja kaksi varajäsentä EIGEn asiantuntijoiden foorumiin; keskusteluja työohjelmista järjestetään; valiokunta järjesti vierailuja virastoon vuosina 2015 ja

2018; se käyttää viraston asiantuntijatuotteita, pyytää selontekoja tai lausuntoja ja järjestää keskusteluja valiokunnassa;

- 2) sitä kuullaan monivuotisista työohjelmista, ja vuotuiset työohjelmat esitellään sille;
- 3) kysymykseen 5) monimutkaisuudesta se toteaa, että FEMM-valiokunnalle on tärkeää tehdä ero EIGEn ja FRAn vastuualojen välillä. FEMM-valiokunta katsoo, että on tärkeää säilyttää yksi yksinomaan naisten oikeuksille ja sukupuolten tasa-arvolle omistautunut virasto.

Keskeiset havainnot

- Vaikka EU:n erillisvirastoille ei ole yleistä määritelmää eikä niiden toimivaltuuksia tai tehtäviä ole kuvattu selkeästi, toimielintasolla virastojen voidaan katsoa toimivan komission ja jäsenvaltioiden välissä. Ne vastaavat tarpeeseen tehdä EU:n politiikan täytäntöönpanosta EU:n jäsenvaltioissa yhdenmukaisempaa tarjoamalla EU:n tasolla suurempaa hallintoa, mikä moniarvoistaa EU:n täytäntöönpanoelintä¹.
- Se, ettei sen paremmin SEU 13 artiklassa eikä SEUT 290 ja 291 artiklassa esitetystä valtuutusjärjestelmässä ole virastojen perustamiselle selkeää oikeusperustaa eikä virastoille ole yleistä määritelmää tai kuvausta niiden toimivaltuuksista ja tehtävistä, voi johtua siitä, ettei EU:n johdosta ole yhtenäistä näkemystä, tai niistä moninaisista tehtävistä, joita virastoja on kehoitettu toteuttamaan. Virastot eivät kuitenkaan toimi oikeudellisessa tyhjiössä. EU:n lainsäätäjä on tarkoituksellisesti perustanut ne annetun toimivallan periaatteen mukaisesti perussopimusten eri määräysten nojalla. Lissabonin sopimuksessa tunnustettiin virallisesti EU:n täytäntöönpanovallan siirtäminen virastoille sisällyttämällä virastot virallisesti perussopimuksiin². Toimivallan siirto virastoille ei ole rajatonta, vaan siinä on noudatettava perussopimuksissa vahvistettuja oikeudellisia takeita, kunnioitettava toimielinten välistä tasapainoa ja suojattava yksilön etua EU:ssa. Eri tyyppisten virastojen ja niiden vastuumekanismien täsmällisempää erottelua ja luokittelua voitaisiin kuitenkin harkita. Lisäksi jos ja kun perussopimuksia muutetaan, virastojen ankkuroimista entistä tiukemmin perussopimuksiin olisi tarkasteltava (esim. SEU 13 artiklan ja SEUT 290 ja 291 artiklan osalta).
- Virastojen vastuullisuuden takaavia mekanismeja sisältyy perussopimuksiin (esim. avoimuus, laillisuusvalvonta), perustamisasetuksiin, tuomioistuimen oikeuskäytäntöön (erityisesti asiaa Meroni koskeva lainoppi) sekä yhteiseen julkilausumaan ja yhteiseen lähestymistapaan. Virastojen määrärahojen hyväksyminen edellyttää useimmissa tapauksissa budjettivallan käyttäjän hyväksyntää, ja virastoihin sovelletaan tavallisesti Euroopan parlamentin vastuuvapausmenettelyä (lukuun ottamatta täysin omarahoitteisia virastoja). Tämä sääntöjen ja asetusten yhdistelmä, joka ei tosin välttämättä ole niin kattava kuin se voisi olla, on tarjonnut Euroopan parlamentille puitteet sen valvontatehtävien toteuttamiseen. Parlamentin valiokunnat ovat toteuttaneet valvontatehtäviään aktiivisesti säännösten moninaisuudesta huolimatta. Erityisvaliokunnat valvovat vastuualaansa kuuluvia virastoja, mutta BUDG- ja CONT-valiokunnat valvovat kaikkia virastoja ja ovat saaneet kokemusta ja yleiskuvan virastoista myös toimielinten välisessä työryhmässä työskennellessään. Ne ovat olleet eturintamassa asettamassa virastot vastuuseen eri toiminnoistaan ja

¹ Ks. tutkimuksen luku 2.

² Ks. tutkimuksen luvut 5, 7 ja 8.

hallintorakenteistaan. Tulevaisuudessa voitaisiin harkita vuotuisen keskustelun järjestämistä Euroopan parlamentissa virastojen toiminnasta ja hallinnosta.

- Vuoden 2012 yhteinen julkilausuma ja yhteinen lähestymistapa muodostavat virastoille ei-sitovat puitteet, joiden täytäntöönpanosta saadaan sekava käsitys. Tämä voi johtua osittain siitä, että virastot toteuttavat hyvin erilaisia tehtäviä ja toimintoja, minkä vuoksi yhtenäistä mallia on vaikea soveltaa. Tiettyjä perustamisasetusten säännöksiä voitaisiin kuitenkin pyrkiä yhtenäistämään enemmän ottaen huomioon nykyiset erityyppiset virastot ja ryhmittelemällä niitä niiden luonteen ja tehtävien mukaan. Tässä voisi olla hyödyksi yhteisen lähestymistavan täytäntöönpanon perusteellinen arviointi yksityiskohtaisine analyyseineen, kuten vuonna 2010.
- Virastot työllistävät yli 9 000 henkilöä. EU:n virastojen verkosto ja sen alaverkostot, työryhmät ja aihekohtainen yhteistyö klustereissa muodostavat koordinoitiverkoston, jossa vaihdetaan tietoja, sovitaan yhteisesti kiinnostavia seikkoja koskevista yhteisistä kannoista, vältetään päällekkäisyyksiä, edistetään hyvää hallintoa sekä kannustetaan palvelujen yhteiskäyttöön ja saattamaan virastoja lähemmäs EU:n kansalaisia.
- Virastot tarvitsevat riittävän rahoituksen, jotta ne voivat toteuttaa lisääntyvät tehtävänsä ja houkutellessa tarvittavaa ammattitaitoista henkilöstöä jokaiseen isäntämaahan, jossa virastoja on.

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

erillisvirastojen parlamentaarisen valvonnan varmistavien säännösten ja yhteisen julkilausuman täytäntöönpanosta (2018/2114(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) virastoja koskevat määräykset ja erityisesti sen 5 ja 9 artiklan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 15, 16, 71, 123, 124, 127, 130, 228, 263, 265, 267, 277, 282, 287, 290, 291, 298 ja 325 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 41, 42, 43, 51 ja 52 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin, EU:n neuvoston ja Euroopan komission 19. heinäkuuta 2012 antaman yhteisen julkilausuman ja sen liitteenä olevan yhteisen lähestymistavan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan sekä valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatimista koskevasta lupamenettelystä 12. joulukuuta 2002 tehdyn puheenjohtajakokouksen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja liitteen 3,
 - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan, talousarvion valvontavalioikunnan, talous- ja raha-asioiden valiokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnot (A8-0055/2019),
- A. toteaa, että virastoilla on tärkeä tehtävä EU:n politiikkojen täytäntöönpanossa sekä unionin tasolla että kansallisella tasolla ja että ne toteuttavat lukuisia EU:n politiikkojen täytäntöönpanoa tukevia tehtäviä, kuten luovat verkostoja ja edistävät EU:n ja jäsenvaltioiden viranomaisten välistä yhteistyötä; toteaa, että hyvä yhteistyö EU:n virastojen ja jäsenvaltioiden välillä auttaa parantamaan virastojen työn tehokkuutta ja vaikuttavuutta; toteaa, että virastot ovat myös kehittäneet keskinäistä yhteistyötään EU:n virastojen verkoston avulla;
- B. toteaa, että eri virastojen ja parlamentin valiokuntien välinen koordinointi ja yhteistyö on yleensä toiminut hyvin; toteaa, että Europol on ainoa virasto, jota parlamentti valvoo yhdessä kansallisten parlamenttien kanssa yhteisparlamentaarisen valvontaryhmän välityksellä;
- C. toteaa, että virastoja on perustettu ja kehitetty vähitellen ja tapauskohtaisesti; toteaa, että Lissabonin sopimuksessa tunnustettiin virallisesti EU:n täytäntöönpanovallan siirtäminen virastoille sisällyttämällä virastot virallisesti perussopimukseen;
- D. toteaa, että virastot ovat ensisijaisesti vastuussa parlamentille ja neuvostolle, joiden on varmistettava, että kyseisiä virastoja sääntelevissä säädöksissä on asianmukaisia valvontamekanismeja ja että mekanismit pannaan asianmukaisesti täytäntöön; toteaa, että EU:n toimeenpanovallan toteuttaminen virastojen kautta ei saa heikentää

parlamentin SEU-sopimuksen 14 artiklan mukaisesti harjoittamaa EU:n toimeenpanovallan valvontaa;

- E. toteaa, että perussopimukseen ei sisälly erillisvirastojen määritelmää eikä niissä kuvata yleisesti toimivaltaa, joka virastoille voidaan siirtää;
- F. toteaa, että useiden virastojen oikeusperustana on SEUT-sopimuksen 352 artikla ja osa taas on perustettu tietyn alan oikeusperustan nojalla;
- G. toteaa, että vuoden 2012 yhteinen julkilausuma ja yhteinen lähestymistapa ovat komission, parlamentin ja neuvoston perustaman toimielinten välisen sääntelyvirastotyöryhmän työn tulos ja että kyseinen työryhmä perustettiin arvioimaan virastojen johdonmukaisuutta, tehokkuutta, vastuuvollisuutta ja avoimuutta sen jälkeen kun komission vuonna 2005 esittämä ehdotus sääntelyvirastoja koskevasta toimielinten välisestä sopimuksesta ei saanut riittävää tukea neuvostossa ja parlamentissa;
- H. toteaa, että yhteiseen lähestymistapaan sisältyy vaatimuksia virastojen rakenteesta ja hallinnosta sekä niiden toiminnasta, toimintojen suunnittelusta, rahoituksesta, talousarviovarojen hallinnoinnista, talousarviomenettelyistä, vastuuvollisuudesta sekä valvonnasta ja avoimuudesta, mikä auttaa varmistamaan erillisvirastojen parlamentaarisen valvonnan;
- I. toteaa, että vaikka virastoihin suhtaudutaan yleensä myönteisesti, joissakin tapauksissa on ilmennyt ajoittaista epäluottamusta niiden antamia tieteellisiä ja teknisiä lausuntoja kohtaan;

Tärkeimmät huomiot

- 1. toteaa, että virastojen vastuullisuusmekanismeja sisältyy perussopimukseen, virastojen perustamisasetuksiin, unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön sekä yhteiseen julkilausumaan ja yhteiseen lähestymistapaan; painottaa, että säädösvallan siirtämisen perusteella parlamentilla on erillisvirastojen suhteen valvontavaltuuksia, joita ei kuitenkaan ole yksityiskohtaisesti määritelty perussopimuksissa; toteaa tältä osin, että yhteinen julkilausuma ja yhteinen lähestymistapa ovat luonteeltaan ei-sitovia; pitää kuitenkin valitettavana, että toimielimet eivät ole vielä päässeet yksimielisyyteen sitovasta sääntelykehyksestä;
- 2. toteaa, että parlamentti valvoo virastoja eri tavoin:
 - toisena budjettivallan käyttäjänä tehdessään päätöksiä erillisvirastoille EU:n talousarviosta myönnettävistä määrärahoista
 - vastuuvapauden myöntävänä viranomaisena
 - nimittäessään jäseniä erillisvirastojen hallintoneuvostoihin
 - pääjohtajan nimittämistä (tai erottamista) koskevassa menettelyssä
 - kun sitä kuullaan työohjelmista

- vuosikertomusten esittämisen yhteydessä
 - muilla tavoin (valtuuskuntien vierailut, yhteysryhmät tai -henkilöt, keskustelut, kuulemiset, katsaukset, asiantuntemuksen tarjoaminen);
3. toteaa, että perustamisasetusten säännökset poikkeavat eri tavoin yhteisessä lähestymistavassa vahvistetuista vastuumekanismeista ja parlamentaarisesta valvonnasta, mikä voi johtua virastojen hyvin erilaisista tehtävistä ja toiminnoista;
 4. toteaa, että parlamentin valiokunnat ovat toteuttaneet valvontatehtäviään aktiivisesti perustamisasetusten säännösten moninaisuudesta huolimatta;
 5. panee merkille yhteisen julkilausuman sekä yhteisen lähestymistavan ja sitä koskevan etenemissuunnitelman täytäntöönpanon unionin virastoissa; korostaa erityisesti erillisvirastoja käsittelevän toimielinten välisen työryhmän antamia suosituksia, jotka puheenjohtajakokous hyväksyi 18. tammikuuta 2018; panee merkille, että 12. heinäkuuta 2018 pidetyn seurantakokouksen jälkeen työryhmän työ katsottiin loppuun saatetuksi;

Suosituks

6. katsoo, että tiettyjä virastojen perustamisasetusten hallintoa ja vastuullisuusmekanismeja koskevia säännöksiä voitaisiin pyrkiä yhtenäistämään enemmän ottaen huomioon nykyiset erityyppiset virastot ja määrittämällä EU:n toimielinten ja virastojen väliseen suhteeseen sovellettavat yleiset periaatteet; painottaa, että näitä seikkoja olisi tarkasteltava vaikutustenarvioinneissa aina, kun viraston perustamista esitetään; tähdentää, että virastoilta vaaditaan tiettyä organisatorista joustavuutta, jotta ne mukautuisivat paremmin suunniteltuihin tehtäviin ja tarpeisiin, joita ilmaantuu niiden suorittaessa tehtäviään; suhtautuu myönteisesti siihen, että samanlaisilla aloilla toimivien virastojen sisäinen organisaatio perustuu klustereihin ja klusterienvälisyyteen;
7. kehottaa näin ollen arvioimaan yhteisen lähestymistavan täytäntöönpanoa perusteellisesti ja kaikilta osin tekemällä yksityiskohtaisia analyyssejä, jollaisia tehtiin myös vuonna 2010 ja joissa keskitytään hallintotapaan liittyviin näkökohtiin, arvioimaan erityisesti säännösten yhteensopivuutta parlamentin yhteispäätösmenettely- ja valvontavallan kanssa ja ottamaan huomioon erillisvirastojen toimintaympäristöjen moninaisuudesta johtuvan joustavuuden tarpeen;
8. pitää valitettavana, ettei parlamentti demokratian periaatteen noudattamisen pääasiallisena takaajana unionissa voinut osallistua täysimääräisesti Euroopan lääkeviraston ja Euroopan pankkiviranomaisen uuden kotipaikan valintamenettelyyn; muistuttaa tässä yhteydessä pyynnöstään vuoden 2012 yhteisen julkilausuman ja yhteisen lähestymistavan mahdollisimman pikaisesta tarkistamisesta sekä neuvoston sitoumuksesta ottaa osaa tähän tarkistamiseen ja kehottaa komissiota toimittamaan huhtikuuhun 2019 mennessä perinpohjaisen analyysin erillisvirastojen sijaintia koskevasta yhteisestä julkilausumasta ja yhteisestä lähestymistavasta;

9. korostaa, että viraston sijaintipaikka ei saisi vaikuttaa tapaan, jolla virasto toteuttaa toimivaltaansa ja tehtäviään, eikä sen hallintorakenteeseen, sen pääasiallisen organisaation toimintaan tai sen toimintojen pääasialliseen rahoittamiseen;
10. edellyttää, että parlamentin ja neuvoston oikeuksia lainsäätäjänä kunnioitetaan täysimääräisesti virastojen sijaintia ja siirtämistä koskevissa tulevilla päätöksissä; katsoo, että parlamentin olisi voitava osallistua järjestelmällisesti läpi koko lainsäädäntöprosessin ja komission ja neuvoston kanssa tasavertaisesti kaikkien unionin elinten ja virastojen sijaintia koskevien kriteerien sisällön ja painotuksen määrittelyyn avoimella tavalla; huomauttaa, että parlamentti, neuvosto ja komissio sitoutuivat 13. huhtikuuta 2016 tehdyssä parempaa lainsäädäntöä koskevassa toimielinten välisessä sopimuksessa vilpittömään ja avoimeen yhteistyöhön ja että sopimuksessa korostetaan lainsäädäntövallan käyttäjien perussopimuksissa vahvistettua yhdenvertaisuutta; korostaa paremman tiedonvaihdon arvoa virastojen sijaintia koskevien tulevien menettelyjen alkuvaiheista lähtien, sillä tällaisen varhaisen tiedonvaihdon ansiosta kaikkien kolmen toimielimen olisi helpompaa käyttää oikeuksiaan ja valtaansa;
11. pitää päätöstä viraston sijoittamisesta erittäin tärkeänä ja katsoo, että unionin toimielinten on otettava huomioon objektiiviset kriteerit, kuten saavutettavuus, hallinnollinen synergia ja läheisyys sidosryhmiin, parhaan mahdollisen päätöksen tekemiseksi;
12. pyytää komissiota erillisvirastojen resursseja käsittelevän toimielinten välisen työryhmän suositusten mukaisesti esittämään nopeasti arvioinnin virastoista, joilla on useampi toimipaikka, ja käyttämään niiden tuoman lisäarvon arvioinnissa yhtenäistä lähestymistapaa ottamalla huomioon aiheutuneet kustannukset; kehottaa ryhtymään merkittäviin toimenpiteisiin arvioinnin tulosten perusteella, jotta voidaan tarvittaessa vähentää toimipaikkojen määrää;
13. ehdottaa, että yhteisen lähestymistavan tarkastelun pohjalta olisi harkittava uudelleen virastoja koskevan toimielinten välisen sopimuksen laatimista ja että sopimukseen olisi sisällytettävä määräyksiä virastojen perustamista ja toimintaa koskevien periaatteiden tarkistamisesta viiden vuoden välein merkittävässä asemassa olevista henkilöistä koostuvan ryhmän asiantuntemuksen perusteella;
14. katsoo, että tässä toimielinten välisessä sopimuksessa olisi otettava huomioon parlamentin valtuudet yhteispäätösmenettelyissä ja sen olisi katettava myös viraston ja sen sijaintipaikkana toimivan jäsenvaltion instituutioiden välinen suhde, avoimuutta edistävät toimet, menettelyt eturistiriitojen välttämiseksi ja hallinto- ja neuvoa-antavien elinten jäsenten tasapainoisen sukupuolijakauman varmistamiseksi ja sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen virastojen kaikessa toiminnassa;
15. katsoo, että toimielinten välisen sopimuksen laadinnassa olisi käsiteltävä myös useita demokraattista valvontaa lujittavia, unionin virastojen tilivelvollisuutta parantavia ja parlamentille tehtävän raportoinnin järjestelmää vahvistavia konkreettisia ehdotuksia, kuten ehdotukset, joiden mukaan
 - asetetaan määräaika, jonka kuluessa virastojen tulee vastata parlamentin tai neuvoston niille osoittamiin kysymyksiin

- tehdään järjestelyjä arkaluonteisten tai luottamuksellisten tietojen jakamista ja tarvittaessa parlamentin valiokuntien kuulemista varten
 - pohditaan, tulisiko parlamentin nimittää tietty osa virastojen hallintoneuvostojen jäsenistä
 - pohditaan, tuottaisiko parlamentin edustajien osallistuminen hallintoneuvostojen ja virastojen sidosryhmien kokouksiin lisäarvoa
 - virtaviivaistetaan parlamentin osallistumista virastojen vuotuisiin ja monivuotisiin työohjelmiin
 - yksinkertaistetaan ja yhdenmukaistetaan raportointivelvoitteita etenkin vuotuisen toimintakertomuksen, talousarvio- ja varainhallintoa koskevan kertomuksen ja lopullisen tilinpäätöksen osalta
 - parlamentille tiedotetaan yksityiskohtaisesti toimenpiteistä, joita on tehty vastuuvapauden myöntävän viranomaisen (mietinnöt vastuuvapausmenettelyn seurannasta) ja tilintarkastustuomioistuimen suositusten noudattamiseksi;
16. katsoo lisäksi, että parlamentin roolia erillisvirastojen hallinnollisen ulottuvuuden valvonnassa voisi huomattavasti parantaa se, jos parlamentin sisälle perustettaisiin aiheeseen erikoistunut yksikkö, jonka tehtäväksi tulisi virastojen hallinnon jatkuva horisontaalinen tarkastelu avoimen ja molemminpuolisen tietojenvaihdon, yhteistyön ja arvojen jakamisen pohjalta; ehdottaa myös yhteistyön vahvistamista yhteisparlamentaarisen valvontaryhmän kanssa ja virastoihin tehtäviä virkamatkoja koskevien sääntöjen tarkistamista parlamentin valiokuntien ja niiden vastuualaan kuuluvien virastojen välisen säännöllisen yhteydenpidon mahdollistamiseksi;
 17. ehdottaa, että perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta järjestää viisivuotisen tarkastelujakson puitteissa vuosittain keskustelun virastojen toiminnasta ja hallinnosta valiokuntien vastuualaansa kuuluvissa virastoissa suorittamien valvontatoimien lisäksi ja niiden pohjalta ja että sen jälkeen käydään tarvittaessa keskustelu aiheesta täysistunnossa, jotta voidaan vahvistaa parlamentissa harjoitettua virastojen valvontaa ja tehdä siitä järjestelmällisempää; ehdottaa lisäksi kuulemisaikaa, jonka aikana kansalliset parlamentit voivat halutessaan esittää oman kantansa, sillä virastot toimivat välittävässä roolissa EU:n ja jäsenvaltioiden välillä;
 18. katsoo, että EU:n virastojen olisi sovellettava hyvän hallinnon ja paremman lainsäädännön sääntöjä ja periaatteita, kuten avointen julkisten kuulemisten järjestämistä sekundääri- ja tertiäärisäädöksiä koskevista ehdotusluonnoksista, mikäli kyseessä olevan viraston toimiala sen mahdollistaa; ehdottaa, että virastoihin sovelletaan samoja avoimuussääntöjä kuin komissioon, edunvalvoja koskevat säännöt ja velvoitteet mukaan lukien;
 19. tähdentää, että samalla kun huolehditaan siitä, että kaikki säädöskehystä johtuvat tehtävät suoritetaan kaikilta osin ja määräajassa, unionin virastojen olisi pitäydyttävä tarkasti tehtävissään ja toimittava parlamentin ja neuvoston niille antamien toimivaltuuksien mukaisesti; pitää välttämättömänä, että unionin virastot hoitavat tehtäviään avoimesti;

20. ehdottaa, että kaikkien virastojen olisi voitava toimittaa ei-sitovia lausuntoja niiden vastuualaa koskevista ajankohtaisista asioista;
21. katsoo lisäksi, että mahdollisten tulevien perussopimusten muutosten yhteydessä olisi tarkasteltava myös sitä, miten virastot voitaisiin ankkuroida entistä tiukemmin perussopimukseen, erityisesti SEU 13 ja 14 artiklaan ja SEUT 290 ja 291 artiklaan, määrittelemällä selkeästi erityyppiset virastot ja se, millainen toimivalta niille voidaan antaa, sekä niiden parlamentaarisen valvonnan takaavat yleiset periaatteet;

Talousarvioasiat

22. toteaa, että virastojen maksuperusteisen rahoituksen määrä on nykyään noin miljardi euroa vuodessa, mikä voi lieventää EU:n talousarvioon kohdistuvia paineita ja olla tehokas tapa rahoittaa virastojen toimintaa toimintamallin salliessa; on kuitenkin huolissaan mahdollisista eturistiriidoista, joita saattaa syntyä, jos virastojen on käytettävä jäsenmaksuja pääasiallisena tulonlähteenään: vaatii, että toteutetaan suojatoimenpiteitä kaikenlaisten eturistiriitojen välttämiseksi;
23. painottaa lisäksi, että on tarpeen ottaa huomioon seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä asetettavat uudet ilmasto- ja ympäristönsuojelua koskevat painopisteet ja tietyille virastoille tämän rahoituskehityksen täytäntöönpanoa varten osoitetut tehtävät;
24. toteaa, että vaikka erillisvirastoilla on budjettihallinnon kannalta monia yhtäläisyyksiä, on osoittautunut, että ”yksi sopii kaikille” -lähestymistavat vahingoittavat tiettyjen virastojen hallinnon tehokkuutta ja tuloksellisuutta; pitää henkilöstön vähentämistä koskevaa 5 prosentin tavoitetta ja erillisvirastojen uudelleen kohdennettavien virkojen varantoa kertaluonteisena toimenpiteenä; toteaa jälleen aikovansa vastaisuudessa vastustaa tällaista lähestymistapaa;
25. panee huolestuneena merkille, että työskentelyolosuhteiden vuoksi monilla virastoilla on vaikeuksia houkuttaa pätevää henkilöstöä; katsoo, että unionin elinten on kyettävä houkuttelemaan pätevää henkilöstöä, jotta ne voivat hoitaa tehtävänsä tehokkaasti ja tuloksellisesti; kehottaa tästä syystä toteuttamaan konkreettisia toimia näiden tavoitteiden saavuttamiseksi;
26. toteaa, että erillisvirastojen välinen tiiviimpi yhteistyö palvelujen keskinäisessä jakamisessa on tuottanut säästöjä muun muassa yhteisen hankintaportaalin perustamisen avulla; kannustaa edelleen tutkimaan mahdollisuuksia jakaa palveluja joko virastojen kesken tai komission ja virastojen välillä, jotta luodaan uusia synergioita ja optimoidaan nykyiset; katsoo, että tarvittaessa budjettitehokkuutta voitaisiin lisätä edelleen siten, että toistensa välittömässä läheisyydessä sijaitsevilla unionin elimillä ja virastoilla voisi olla yhteiset hallinnolliset tukipalvelut ja tilapalvelut;
27. toteaa, että virastojen talousarvioita laadittaessa olisi noudatettava tulosbudjetoinnin periaatetta ja otettava huomioon viraston tavoitteet ja sen tehtävistä odotettavat tulokset; kehottaa noudattamaan erillisvirastojen budjetoinnissa aihekohtaista lähestymistapaa, jotta voidaan asettaa virastojen tehtävät entistä paremmin tärkeysjärjestykseen, lisätä yhteistyötä ja välttää päällekkäisyyksiä etenkin samalla politiikan alalla toimivien virastojen kesken;

28. panee huolestuneena merkille, että jotkin hallinnolliset vaatimukset ovat kohtuuttomia sellaisille virastoille, jotka eivät ole saavuttaneet tiettyä kokoa; odottaa komission ja neuvoston varmistavan, että sovellettavat hallinnolliset vaatimukset ovat oikeassa suhteessa kaikkien virastojen taloudellisiin ja henkilöresursseihin;
29. muistuttaa, että lainsäädäntömenettely johtaa komission alkuperäiseen ehdotukseen tehtäviin muutoksiin; panee huolestuneena merkille, että ajan tasalle saatetut tilinpäätökset ovat yleensä saatavilla vasta lainsäädäntömenettelyn loppuvaiheessa, jos silloinkaan; muistuttaa, että parlamentilla ja neuvostolla on kaksi roolia, sillä ne käyttävät sekä lainsäädäntö- että budjettivaltaa;
30. suhtautuu myönteisesti komission laatimaan erillisvirastoja koskevan varainhoidon puiteasetuksen tarkistettuun tekstiluonnokseen ja etenkin siihen sisältyviin suunnitelmiin vahvistaa virastojen hallintoa;
31. katsoo kuitenkin, että vielä on useita ratkaisemattomia kysymyksiä, ja kehottaa komissiota toimittamaan viipymättä työryhmän suosituksen mukaisesti arvioinnin virastoista, joilla on useampi kuin yksi sijaintipaikka, sekä ehdotuksia niiden mahdollisesta yhdistämisestä, sulkemisesta ja/tai tehtävien siirtämisestä komissiolle huolellisen ja perusteellisen analyysin ja selkeiden ja avoimien perusteiden pohjalta; toteaa että tämä mainittiin työryhmän tehtäväkuvauksessa mutta sitä ei koskaan varsinaisesti tutkittu, sillä komissio ei antanut asiaan liittyviä ehdotuksia;
32. huomauttaa, että erillisvirastojen tarkastaminen on edelleen ”täysin tilintarkastustuomioistuimen vastuulla” ja että se ”hallinnoi kaikki tarvittavat hallinnolliset ja hankintamenettelyt ja rahoittaa [ne]”; toteaa jälleen, että yksityisen sektorin tarkastajien toteuttamat tarkastukset ovat lisänneet huomattavasti virastojen hallinnollista rasitetta ja tarkastussopimusten hankintaan ja hallinointiin kuluva ajasta on aiheutunut lisämenoja, mikä on rasittanut entisestään virastojen hupenevia resursseja; pitää ehdottoman tärkeänä ratkaista tämä kysymys yhteisen lähestymistavan mukaisesti varainhoidon puiteasetuksen tarkistamisen yhteydessä; kehottaa kaikkia tähän tarkistamisprosessiin osallistuvia selventämään tätä kysymystä kiireellisesti, jotta voidaan merkittävästi vähentää liiallista hallinnollista rasitetta.
33. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle sekä EU:n erillisvirastoille.

11.12.2018

BUDJETTIVALIOKUNNAN LAUSUNTO

perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnalle

erillisvirastojen parlamentaarisen valvonnan varmistavien säännösten ja yhteisen julkilausuman täytäntöönpanosta
(2018/2114(INI))

Valmistelija: Jens Geier

EHDOTUKSET

Budjettivaliokunta pyytää asiasta vastaavaa perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. toteaa, että virastojen toimintaa rahoitetaan osittain maksuilla, joiden määrä on tällä hetkellä noin miljardi euroa vuodessa, mikä vähentää merkittävästi unionin talousarvioon kohdistuvaa painetta; katsoo, että maksuihin perustuva rahoitus on tehokas tapa rahoittaa virastojen toimintaa, jos liiketoimintamalli tämän sallii; toteaa kuitenkin, että on toteutettava suojatoimenpiteitä kaikenlaisten eturistiriitojen välttämiseksi;
2. toteaa, että vaikka erillisvirastoilla on budjettihallinnon kannalta monia yhtäläisyyksiä, on osoittautunut, että 'yksi sopii kaikille' -lähestymistavat vahingoittavat tiettyjen virastojen hallinnon tehokkuutta ja tuloksellisuutta; pitää henkilöstön vähentämistä koskevaa 5 prosentin tavoitetta ja erillisvirastojen uudelleen kohdennettavien virkojen varantoa kertaluontoisena toimenpiteenä; toteaa jälleen aikovansa vastaisuudessa vastustaa tällaista lähestymistapaa;
3. pitää päätöstä viraston sijoittamisesta erittäin tärkeänä ja katsoo, että unionin toimielinten on otettava huomioon objektiiviset kriteerit, kuten saavutettavuus, hallinnollinen synergia ja läheisyys sidosryhmiin, parhaan mahdollisen päätöksen tekemiseksi; edellyttää, että parlamentin ja neuvoston oikeuksia unionin lainsäätäjinä kunnioitetaan täysimääräisesti virastojen sijaintia koskevissa tulevilla päätöksissä;
4. pyytää komissiota erillisvirastojen resursseja käsittelevän toimielinten välisen työryhmän suositusten mukaisesti esittämään nopeasti arvioinnin virastoista, joilla on

useampi toimipaikka, ja käyttämään niiden tuoman lisäarvon arvioinnissa yhtenäistä lähestymistapaa ottamalla huomioon aiheutuneet kustannukset; kehottaa ryhtymään merkittäviin toimenpiteisiin arvioinnin tulosten perusteella, jotta voidaan tarvittaessa vähentää toimipaikkojen määrää;

5. panee huolestuneena merkille, että monilla virastoilla on vaikeuksia houkutella pätevää henkilöstöä epäedullisten työskentelyolosuhteiden ja palkkakertoimen aiheuttamien rajoitusten vuoksi; katsoo, että unionin elinten on kyettävä houkuttelemaan pätevää henkilöstöä, jotta ne voivat hoitaa tehtävänsä tehokkaasti ja tuloksellisesti; kehottaa tästä syystä toteuttamaan konkreettisia toimia palkkakertoimien korjaamiseksi siten, että ne vastaavat paremmin todellisia kustannuksia;
6. toteaa, että erillisvirastojen välinen tiiviimpi yhteistyö palvelujen keskinäisessä jakamisessa on tuottanut säästöjä muun muassa yhteisen hankintaportaalin perustamisen avulla; kannustaa edelleen tutkimaan mahdollisuuksia jakaa palveluja joko virastojen kesken tai komission ja virastojen välillä, jotta luodaan uusia synergioita ja optimoidaan nykyiset; katsoo, että tarvittaessa budjettitehokkuutta voitaisiin lisätä edelleen siten, että toistensa välittömässä läheisyydessä sijaitsevilla unionin elimillä ja virastoilla voisi olla yhteiset hallinnolliset tukipalvelut ja tilapalvelut;
7. katsoo, että demokraattista valvontaa voidaan tehostaa varmistamalla parlamentin nimittämien edustajien osallistuminen hallintoneuvostojen kokouksiin; katsoo, että tässä päätöksentekoprosessissa parhaan vastineen varmistamisen parlamentin edustamien unionin kansalaisten rahoille olisi oltava merkittävä näkökohta; panee merkille, että unionin toimieliimet ovat useaan otteeseen pidättyneet hyödyntämästä tätä yhteiseen lähestymistapaan sisältyvää mahdollisuutta.
8. toteaa, että virastojen talousarvioita laadittaessa olisi noudatettava tulosbudjetoinnin periaatetta ja otettava huomioon viraston tavoitteet ja sen tehtävistä odotetut tulokset; kehottaa noudattamaan erillisvirastojen budjetoinnissa aihekohtaista lähestymistapaa, jotta voidaan asettaa virastojen tehtävät entistä paremmin tärkeysjärjestykseen, lisätä yhteistyötä ja välttää päällekkäisyyksiä etenkin samalla politiikan alalla toimivien virastojen kesken;
9. panee huolestuneena merkille, että jotkut hallinnolliset vaatimukset ovat kohtuuttomia sellaisille virastoille, jotka eivät ole saavuttaneet tiettyä kokoa; odottaa komission ja neuvoston varmistavan, että sovellettavat hallinnolliset vaatimukset ovat oikeassa suhteessa kaikkien virastojen taloudellisiin ja henkilöstöresursseihin;
10. muistuttaa, että lainsäädäntömenettely johtaa komission alkuperäiseen ehdotukseen tehtäviin muutoksiin; panee huolestuneena merkille, että ajan tasalle saatetut tilinpäätökset ovat yleensä saatavilla vasta lainsäädäntömenettelyn loppuvaiheessa, jos silloinkaan; muistuttaa, että Euroopan parlamentilla ja neuvostolla on kaksi roolia, sillä ne käyttävät sekä lainsäädäntö- että budjettivaltaa.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	10.12.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 24 -: 1 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Jean Arthuis, Richard Ashworth, Lefteris Christoforou, Manuel dos Santos, André Elissen, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, John Howarth, Siegfried Mureşan, Liadh Ní Riada, Jan Olbrycht, Pina Picierno, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Jordi Solé, Patricija Šulin, Indrek Tarand, Monika Vana, Daniele Viotti, Marco Zanni
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Xabier Benito Ziluaga, Karine Gloanec Maurin, Marco Valli
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Clara Eugenia Aguilera García, Claudia Schmidt

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

24	+
ALDE	Jean Arthuis
GUE/NGL	Xabier Benito Ziluaga, Liadh Ní Riada
PPE	Richard Ashworth, Lefteris Christoforou, José Manuel Fernandes, Ingeborg Gräßle, Siegfried Mureşan, Jan Olbrycht, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Claudia Schmidt, Patricija Šulin
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Karine Gloanec Maurin, John Howarth, Pina Picierno, Manuel dos Santos, Daniele Viotti
VERTS/ALE	Jordi Solé, Indrek Tarand, Monika Vana

1	-
ENF	André Elissen

2	0
EFDD	Marco Valli
ENF	Marco Zanni

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

8.1.2019

TALOUSARVION VALVONTAVALIOKUNNAN LAUSUNTO

perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnalle

erillisvirastojen parlamentaarisen valvonnan varmistavien säännösten ja yhteisen julkilausuman täytäntöönpanosta
(2018/2114(INI))

Valmistelija: Dennis de Jong

EHDOTUKSET

Talousarvion valvontavaliokunta pyytää asiasta vastaavaa perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. panee merkille yhteisen julkilausuman sekä yhteisen lähestymistavan ja sitä koskevan etenemissuunnitelman täytäntöönpanon unionin virastoissa; korostaa erityisesti erillisvirastoja käsittelevän toimielinten välisen työryhmän antamia suosituksia, jotka puheenjohtajakokous hyväksyi 18. tammikuuta 2018; panee merkille, että 12. heinäkuuta 2018 pidetyn seurantakokouksen jälkeen työryhmän työ katsottiin loppuun saatetuksi;
2. suhtautuu myönteisesti komission laatimaan erillisvirastoja koskevan varainhoidon puiteasetuksen tarkistettuun tekstiluonnokseen ja etenkin siihen sisältyviin suunnitelmiin vahvistaa virastojen hallintoa;
3. katsoo kuitenkin, että vielä on useita ratkaisemattomia kysymyksiä, ja kehottaa komissiota toimittamaan viipymättä työryhmän suosituksen mukaisesti arvioinnin virastoista, joilla on useampi kuin yksi sijaintipaikka, sekä ehdotuksia niiden mahdollisesta yhdistämisestä, sulkemisesta ja/tai tehtävien siirtämisestä komissiolle huolellisen ja perusteellisen analyysin ja selkeiden ja avoimien perusteiden pohjalta; toteaa että tämä mainittiin työryhmän tehtävänkuvauksessa mutta sitä ei koskaan varsinaisesti tutkittu, sillä komissio ei antanut asiaan liittyviä ehdotuksia;
4. palauttaa mieliin parlamentin puhemiehen 28. maaliskuuta 2018 päivätyt komission ja neuvoston puheenjohtajille osoitetut kirjeet, joissa pidetään valitettavana, että

huolimatta parlamentin valtaoikeuksista toisena lainsäädäntövallan käyttäjänä sitä ei otettu mukaan Euroopan lääkeviraston uuden toimipaikan valitsemista koskevaan menettelyyn, ja pyydettiin tarkistamaan yhteistä julkilausumaa ja yhteistä lähestymistapaa tältä osin; kehottaa komissiota laatimaan tarvittavat ehdotukset käyttäen perustana perinpohjaista analyysia yhteisen julkilausuman ja yhteisen lähestymistavan täytäntöönpanosta, kuten neuvosto pyysi vastauksessaan edellä mainittuun kirjeeseen;

5. toteaa, että virastojen talousarvioita laadittaessa olisi noudatettava tulosbudjetoinnin periaatetta ja otettava huomioon viraston tavoitteet ja sen tehtävistä odotettavat tulokset; kehottaa noudattamaan erillisvirastojen budjetoinnissa aihekohtaista lähestymistapaa, jotta voidaan asettaa virastojen tehtävät entistä paremmin tärkeysjärjestykseen, lisätä yhteistyötä ja välttää päällekkäisyyksiä etenkin samalla politiikan alalla toimivien virastojen kesken;
6. on huolissaan mahdollisista eturistiriidoista, joita saattaa syntyä, jos virastojen on käytettävä jäsenmaksuja pääasiallisena tulonlähteenään: toteaa jälleen, että virastot ovat tietoisia tästä maineeseen liittyvästä riskistä ja pitävät toiminnan suunnittelunkin kannalta parempana, että ne saisivat vakaat ja ennustettavissa olevat tulot unionin talousarviosta kuin että ne joutuvat perimään maksuja, joita ei voi ennakoida ja jotka vaihtelevat vuodesta toiseen; kehottaa komissiota antamaan ehdotuksen, jonka mukaan maksut suoritettaisiin suoraan komissiolle ja virastot saisivat vastaavasti säännöllisen avustuksen unionin talousarviosta;
7. kehottaa toteuttamaan konkreettisia toimia palkkakertoimien korjaamiseksi siten, että ne vastaavat paremmin todellisia kustannuksia;
8. kehottaa jälleen yksinkertaistamaan ja yhdenmukaistamaan raportointivelvoitteita etenkin vuotuisen toimintakertomuksen, talousarvio- ja varainhallintoa koskevan kertomuksen ja lopullisen tilinpäätöksen osalta;
9. kannustaa virastoja tiedottamaan parlamentille yksityiskohtaisesti toimenpiteistä, joita ne ovat toteuttaneet vastuuvapauden myöntävän viranomaisen (kertomukset vastuuvapausmenettelyn seurannasta) ja tilintarkastustuomioistuimen suositusten noudattamiseksi;
10. toteaa, että jotta virastot voisivat suoriutua asianmukaisesti uusista tehtävistä, lisätä jatkuvasti tehokkuuttaan, täyttää avoimet toimet nopeasti ja vaikuttavasti ja olla houkuttelevampia työpaikkoja asiantuntijoille, niiden tulisi jatkuvasti seurata ja arvioida henkilöstönsä määrää ja uusien henkilö- ja rahoitusresurssien tarvetta ja esittää tarvittavat pyynnöt, jotta niillä olisi tehtäviensä asianmukaiseen toteuttamiseen riittävät resurssit;
11. huomauttaa, että erillisvirastojen tarkastaminen on edelleen ”täysin tilintarkastustuomioistuimen vastuulla” ja että se ”hallinnoi kaikki tarvittavat hallinnolliset ja hankintamenettelyt”; toteaa jälleen, että yksityisen sektorin tarkastajien toteuttamat tarkastukset ovat lisänneet huomattavasti virastojen hallinnollista raskautta ja tarkastussopimusten hankintaan ja hallintointiin kuluva ajasta on aiheutunut lisämenoja, mikä on rasittanut entisestään virastojen hupenevia resursseja; pitää ehdottoman tärkeänä ratkaista tämä kysymys yhteisen lähestymistavan mukaisesti

varainhoidon puiteasetuksen tarkistamisen yhteydessä; kehottaa kaikkia tähän tarkistusprosessiin osallistuvia selventämään tätä kysymystä kiireellisesti, jotta voidaan merkittävästi vähentää liiallista hallinnollista rasitetta.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	7.1.2019
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 8 -: 0 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Dennis de Jong, Ingeborg Gräßle, Georgi Pirinski, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Bart Staes
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Karin Kadenbach, Andrey Novakov
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Pervenche Berès, John Howarth, Jude Kirton-Darling

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

8	+
GUE/NGL	Dennis de Jong
PPE	Ingeborg Gräble
S&D	Pervenche Berès, John Howarth, Karin Kadenbach, Jude Kirton-Darling, Georgi Pirinski
VERTS/ALE	Bart Staes

0	-

2	0
PPE	Andrey Novakov, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

11.12.2018

TALOUS- JA RAHA-ASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnalle

erillisvirastojen parlamentaarisen valvonnan varmistavien säännösten ja yhteisen julkilausuman täytäntöönpanosta
(2018/2114(INI))

Valmistelija: Peter Simon

EHDOTUKSET

Talous- ja raha-asioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. tähdentää, että samalla kun huolehditaan siitä, että kaikki säädöskehystä johtuvat tehtävät suoritetaan kaikilta osin ja määräajassa, unionin virastojen olisi pitädyttävä tarkasti tehtävissään ja toimittava parlamentin ja neuvoston niille antamien toimivaltuuksien mukaisesti; pitää välttämättömänä, että unionin virastot hoitavat tehtäviään avoimesti;
2. pyytää unionin virastojen vastuuvollisuuden lisäämiseksi niitä vastaamaan parlamentin tai neuvoston niille osoittamiin kysymyksiin viiden viikon kuluessa kysymysten vastaanottamisesta; ehdottaa myös, että unionin viraston puheenjohtajan olisi pyynnöstä osallistuttava suljetuin ovin käytäviin luottamuksellisiin suullisiin keskusteluihin parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan puheenjohtajan, varapuheenjohtajien ja koordinaattoreiden kanssa;
3. katsoo, että unionin virastojen olisi pyrittävä säännöllisesti saamaan mukaan asiaankuuluvat sidosryhmät ja soveltamaan paremman sääntelyn periaatteita, mukaan lukien avoimien julkisten kuulemisten järjestäminen sekundääri- ja tertiäärisäädöksiä koskevista ehdotusluonnoksista;
4. suosittelee, että parlamentin edustajien osallistuminen hallintoneuvostojen ja virastojen sidosryhmien kokouksiin helpottaisi keskinäistä ymmärtämystä parlamentin, jäsenvaltioiden ja komission käsiteltävinä olevista kysymyksistä samalla tavoin kuin komission asiantuntijaryhmän kokouksiin osallistuminen;

5. korostaa, että parlamentin oikeudet on otettava huomioon kaikissa vaiheissa; katsoo siksi, että parlamentin olisi voitava osallistua järjestelmällisesti ja komission ja neuvoston kanssa tasavertaisesti kaikkien unionin elinten ja virastojen sijaintia koskevien kriteerien sisällön ja painotuksen määrittelyyn; muistuttaa tässä yhteydessä neuvoston sitoumuksesta ottaa osaa erillisvirastoista 19. heinäkuuta 2012 annetun yhteisen julkilausuman tarkistamiseen, jotta varmistetaan kaikkien EU:n toimielinten yhteinen ja vahva osallistuminen hankkeeseen; katsoo, että tässä päätöksentekoprosessissa parhaan vastineen varmistamisen parlamentin edustamien unionin kansalaisten rahoille olisi oltava merkittävä näkökohta;
6. kehottaa komissiota huolehtimaan, että se huhtikuuhun 2019 mennessä arvioi erillisvirastoista 19. heinäkuuta 2012 annettua yhteistä julkilausumaa ja yhteistä lähestymistapaa koskevassa perusteellisessa analyysissään niitä tarkistettavia ja toteutettavia järjestelyjä, joilla varmistetaan parlamentin asianmukaiset valvontamahdollisuudet, sekä sitä, missä määrin vahvistetut säännökset vastaavat erillisvirastojen oikeudellista ja institutionaalista toimintaympäristöä erityisesti rakenteisiin ja hallintoon liittyvien näkökohtien osalta ja ovatko säännökset riittävän joustavia virastojen luonteiden erilaisuuden huomioon ottamiseksi;
7. muistuttaa oikeuksistaan toisena lainsäätäjänä ja vaatii noudattamaan täysimääräisesti tavanomaista lainsäädäntömenettelyä, kun on kyse unionin elinten ja virastojen kotipaikkojen sijaintia koskevista päätöksistä;
8. panee merkille, että virastojen lukumäärä ja niille osoitetut resurssit ovat lisääntyneet viime vuosina; kehottaa EU:n toimielimiä pääsemään selkeään yhteisymmärrykseen virastojen roolista;
9. korostaa, että viraston sijaintipaikka ei saisi vaikuttaa tapaan, jolla virasto toteuttaa toimivaltaansa ja tehtäviään, eikä sen hallintorakenteeseen, sen pääasiallisen organisaation toimintaan tai sen toimintojen pääasialliseen rahoittamiseen; korostaa kuitenkin, että viraston sijaintipaikan olisi mahdollistettava budjettitehokkuuden lisäämisen hyödyntämällä unionin virastojen yhteisiä palveluja, erityisesti yhteisiä tiloja, sillä yhteisten infrastruktuurien, hallinnollisten tukipalveluiden ja tilapalveluiden avulla tehokkuutta voidaan lisätä merkittävästi;

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	10.12.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 48 -: 0 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Hugues Bayet, Pervenche Berès, Jonás Fernández, Giuseppe Ferrandino, Stefan Gehrold, Sven Giegold, Neena Gill, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Barbara Kappel, Othmar Karas, Wolf Klinz, Georgios Kyrtsos, Philippe Lamberts, Werner Langen, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Gabriel Mato, Bernard Monot, Caroline Nagtegaal, Luděk Niedermayer, Ralph Packet, Sirpa Pietikäinen, Dariusz Rosati, Martin Schirdewan, Molly Scott Cato, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Paul Tang, Ramon Tremosa i Balcells, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Miguel Viegas, Jakob von Weizsäcker
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Matt Carthy, Ashley Fox, Sophia in 't Veld, Ramón Jáuregui Atondo, Syed Kamall, Paloma López Bermejo, Thomas Mann, Romana Tomc, Lieve Wierinck, Roberts Zīle

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

48	+
ALDE	Sophia in 't Veld, Wolf Klinz, Caroline Nagtegaal, Ramon Tremosa i Balcells, Lieve Wierinck
ECR	Ashley Fox, Syed Kamall, Bernd Lucke, Ralph Packet, Kay Swinburne, Roberts Zīle
EFDD	Bernard Monot, Marco Valli
ENF	Barbara Kappel
GUE/NGL	Matt Carthy, Paloma López Bermejo, Martin Schirdewan, Miguel Viegas
PPE	Stefan Gehrold, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Othmar Karas, Georgios Kyrtos, Werner Langen, Thomas Mann, Gabriel Mato, Luděk Niedermayer, Sirpa Pietikäinen, Dariusz Rosati, Theodor Dumitru Stolojan, Romana Tomc, Tom Vandenkendelaere
S&D	Hugues Bayet, Pervenche Berès, Jonás Fernández, Giuseppe Ferrandino, Neena Gill, Roberto Gualtieri, Ramón Jáuregui Atondo, Olle Ludvigsson, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Paul Tang, Jakob von Weizsäcker
VERTS/ALE	Sven Giegold, Philippe Lamberts, Molly Scott Cato

0	-

0	0

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

22.1.2019

YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnalle

erillisvirastojen parlamentaarisen valvonnan varmistavien säännösten ja yhteisen julkilausuman täytäntöönpanosta (2018/2114(INI))

Valmistelija: Ivo Belet

EHDOTUKSET

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. ottaa huomioon, että yhteinen julkilausuma ja yhteinen lähestymistapa eivät ole oikeudellisesti sitovia ja että niistä sovittiin rajoittamatta toimielinten lainsäädäntövaltaa;
1. katsoo, että parlamentin nimittämällä edustajilla on tärkeä rooli hallintoneuvoston/johtokunnan kokouksissa, koska he vahvistavat parlamentin oikeutettua roolia demokraattisena valvojana ja unionin kansalaisten edustajana ja takaavat avoimemman hallinnon; katsoo, että yhteisessä julkilausumassa ei saisi määrittää, kuinka monta jäsentä parlamentti voi nimittää; katsoo, että parlamentin olisi nimitettävä edustajia myös elintarviketurvallisuusviranomaisen johtokuntaan;
2. toteaa, etteivät yhteinen julkilausuma ja yhteinen lähestymistapa ole luonteeltaan oikeudellisesti sitovia;
3. pitää valitettavana, ettei parlamentti demokratian periaatteen noudattamisen pääasiallisena takaajana unionissa voinut osallistua täysimääräisesti Euroopan lääkeviraston uuden kotipaikan valintamenettelyyn; toteaa, että päätöksen merkityksestä huolimatta tämä kysymys ratkaistiin lopulta arpomalla; panee merkille, että erillisvirastojen sijaintia koskevat päätökset on aiheellista tehdä siten, että otetaan täysin huomioon Euroopan parlamentin valtaoikeudet tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä, jossa parlamentti ja neuvosto ovat tasavertaisia lainsäätäjiä; vaatii, että asiaa koskevan neuvoston sitoumuksen

mukaisesti¹ lääkeviraston, joka on ratkaisevan tärkeä virasto ja jonka toiminnan häiriintyminen olisi minimoitava, uutta sijaintipaikkaa koskeva valintamenettely liittyi tähän nimenomaiseen tilanteeseen eikä ollut ennakkotapaus eikä sitä pidä käyttää uudelleen;

4. edellyttää, että parlamentin ja neuvoston oikeuksia lainsäätäjinä kunnioitetaan täysimääräisesti virastojen sijaintia ja siirtämistä koskevissa tulevilla päätöksissä; katsoo, että parlamentin olisi voitava osallistua järjestelmällisesti läpi koko lainsäädäntöprosessin ja komission ja neuvoston kanssa tasavertaisesti kaikkien unionin elinten ja virastojen sijaintia koskevien kriteerien sisällön ja painotuksen määrittelyyn avoimella tavalla; huomauttaa, että parlamentti, neuvosto ja komissio sitoutuivat 13. huhtikuuta 2016² tehdyssä parempaa lainsäädäntöä koskevassa toimielinten välisessä sopimuksessa vilpittömään ja avoimeen yhteistyöhön ja että sopimuksessa korostetaan molempien lainsäädäntövallan käyttäjien yhdenvertaisuutta; korostaa paremman tiedonvaihdon arvoa virastojen sijaintia koskevien tulevien menettelyjen alkuvaiheista lähtien ja korostaa, että tällaisen varhaisen tiedonvaihdon ansiosta kaikkien kolmen toimielimen olisi helpompaa käyttää oikeuksiaan ja valtaansa;
5. kehottaa komissiota toimittamaan huhtikuuhun 2019 mennessä perinpohjaisen analyysin yhteisen julkilausuman ja yhteisen lähestymistavan täytäntöönpanosta erityisesti erillisvirastojen sijainnin ja niiden hallinnon avoimuuden lisäämisen osalta, jotta voidaan käynnistää näiden tekstien tarkistaminen, kunhan seuraavan parlamentin jäsenet ovat aloittaneet tehtävässään;
6. toteaa, että yhteistä julkilausumaa voidaan hyödyntää eturistiriitojen käsittelyä koskevien menettelyjen vahvistamisessa ja virtaviivaistamisessa etenkin maksuilla rahoitettavissa virastoissa; tähdentää, että samalla kun huolehditaan siitä, että kaikki säädöskehiksestä johtuvat tehtävät suoritetaan kaikilta osin ja määräajassa, unionin virastojen olisi pitäydettävä tarkasti tehtävissään eivätkä ne saisi ylittää parlamentin ja neuvoston niille antamia toimivaltuuksia;
7. korostaa, että kun tehdään erillisvirastoja koskevia budjetti- ja henkilöstöpäätöksiä, on otettava huomioon viraston erityispiirteet, erityistehtävät ja työmäärä, ja että mahdollisia määräraha- ja henkilöstöleikkauksia ei voida tehdä yleispätevän mallin perusteella; korostaa lisäksi, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehiksessä on otettava huomioon uudet ilmasto- ja ympäristönsuojelua koskevat painopisteet ja tietyille virastoille sen täytäntöönpanoa varten osoitetut tehtävät sekä sellaisten virastojen tarpeet, joissa on käynnissä mahdollisesti toimintaa häiritseviä tapahtumia ja prosesseja, kuten viraston siirto;
8. toteaa, että päätettäessä Euroopan lääkeviraston ja Euroopan pankkiviranomaisen uusista kotipaikoista ei otettu huomioon yhteisessä julkilausumassa mainittuja periaatteita, jotka koskevat virastojen kotipaikkojen maantieteellisen hajauttamisen suotavuutta ja uusien jäsenvaltioiden suosimista isäntämaina;

¹ Neuvoston julkilausuma, liitetty lainsäädäntöpäätöslauselmaan, joka liittyy asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta Euroopan lääkeviraston kotipaikan sijainnin osalta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2018/... antamiseen.

² EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

9. huomauttaa, että yhteisessä julkilausumassa todetaan, että kun lainsäätäjät päättää osoittaa virastoille lisätehtäviä komission alkuperäiseen ehdotukseen verrattuna, olisi aina harkittava niiden toimintojen uudelleenpriorisointia vaihtoehtona lisäresurssien myöntämiselle¹; katsoo, että Euroopan lääkeviraston tehtäviin kuuluvien toimintojen uudelleenpriorisointi olisi vältettävä mahdollisuuksien mukaan, sillä sen keskeisenä tehtävänä on turvata kansanterveys unionissa.

¹ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen julkilausuma erillisvirastoista, 43 kohta.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	22.1.2019
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 50 -: 4 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Margrete Auken, Pilar Ayuso, Catherine Bearder, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Miriam Dalli, Seb Dance, Mark Demesmaeker, Stefan Eck, Bas Eickhout, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Arne Gericke, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Jytte Guteland, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Kateřina Konečná, Urszula Krupa, Peter Liese, Valentinas Mazuronis, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Rory Palmer, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, John Procter, Frédérique Ries, Daciana Octavia Sârbu, Annie Schreijer-Pierik, Ivica Tolić, Nils Torvalds, Adina-Ioana Vălean, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Nikos Androulakis, Cristian-Silviu Buşoi, Christophe Hansen, Martin Häusling, Anja Hazekamp, Jan Huitema, Tilly Metz, Bart Staes, Tiemo Wölken
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Olle Ludvigsson

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

50	+
ALDE	Catherine Bearder, Jan Huitema, Anneli Jäätteenmäki, Valentinas Mazuronis, Frédérique Ries, Nils Torvalds
EFDD	Sylvie Goddyn
ENF	Jean-François Jalkh
GUE/NGL	Stefan Eck, Anja Hazekamp, Kateřina Konečná
PPE	Pilar Ayuso, Ivo Belet, Cristian-Silviu Buşoi, Birgit Collin-Langen, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Julie Girling, Françoise Grossetête, Christophe Hansen, Peter Liese, Miroslav Mikolášik, Annie Schreijer-Pierik, Ivica Tolić, Adina-Ioana Vălean
S&D	Nikos Androulakis, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Miriam Dalli, Seb Dance, Jytte Guteland, Olle Ludvigsson, Susanne Melior, Rory Palmer, Pavel Poc, Daciana Octavia Sârbu, Tiemo Wölken, Damiano Zoffoli
VERTS/ALE	Margrete Auken, Bas Eickhout, Martin Häusling, Benedek Jávor, Tilly Metz, Bart Staes

4	-
ECR	Arne Gericke, Urszula Krupa, Bolesław G. Piecha, Jadwiga Wiśniewska

2	0
ECR	Mark Demesmaeker, John Procter

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

24.1.2019

KANSALAISVAPAUKSIEN SEKÄ OIKEUS- JA SISÄASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnalle

Erillisvirastojen parlamentaarisen valvonnan varmistavien säännösten ja yhteisen
julkilausuman täytäntöönpano
(2018/2114(INI))

Valmistelija: Maria Grapini

EHDOTUKSET

Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. panee merkille, että lainsäädäntövallan käyttäjät ovat perustaneet EU:n virastot tiettyjä unionin lainsäädännön mukaisia tehtäviä varten, kuten edistämään EU:n politiikkojen täytäntöönpanoa tai tukemaan EU:n ja kansallisten hallitusten välistä yhteistyötä; katsoo siksi, että virastot ovat ensisijaisesti vastuussa parlamentille ja neuvostolle, joiden on varmistettava, että kyseisiä virastoja sääntelevissä säädöksissä on asianmukaisia valvontamekanismeja ja että kyseiset mekanismit pannaan asianmukaisesti täytäntöön; huomauttaa, että tietyt politiikan alat edellyttävät kansallisten parlamenttien tiivistä osallistumista virastojen valvontaan (esimerkiksi Europolin yhteisparlamentaarinen valvontaryhmä);
2. toteaa, että virastojen vastuuvollisuuden varmistavia mekanismeja sisältyy perussopimukseen, virastojen perustamisasetuksiin, unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön sekä yhteiseen julkilausumaan ja yhteiseen lähestymistapaan;
3. katsoo, että erillisvirastoja koskevaa yhteistä lähestymistapaa, jossa vahvistetaan EU:n virastojen perustamista ja toimintaa koskevat yhteiset periaatteet, voitaisiin päivittää ottaen huomioon tarve yhtäältä saada aikaan EU:n virastoja koskevat yhteiset säännöt ja toisaalta virastojen väliset erot henkilöstön koon, talousarvion ja operatiivisen vastuun osalta; katsoo, että tällaiseen päivitykseen johtavaan prosessiin on otettava täysin mukaan kaikki asiaankuuluvat toimijat ja se on suoritettava lojalin yhteistyön ja avoimuuden periaatteita noudattaen;

4. katsoo, että EU:n virastojen on noudatettava tiukimpia avoimuusvaatimuksia suhteessa suureen yleisöön ja siten helpotettava niiden toiminnan valvontaa;
5. katsoo, että valvontamekanismien luonne voi vaihdella sen mukaan, mikä on viraston todellinen rooli ja operatiivinen vaikutus, mukaan lukien sellaiset tekijät kuten viraston tehtävä, talousarvio ja henkilöstömäärät, ja sen toiminnan poliittisesta arkaluonteisuudesta; katsoo, että virastoihin, joille on myönnetty enemmän operatiivisia valmiuksia, suuremmat määrärahat ja suurempi henkilöstö, on sovellettava laajempia demokraattisia valvonta- ja tarkastusmekanismeja erityisesti silloin, kun ne toimivat poliittisesti arkaluonteisilla aloilla; kehottaa siksi ottamaan nämä tekijät huomioon, kun hallinnon ja vastuuvollisuuden mekanismeja järjeistetään;
6. katsoo, että on välttämätöntä jatkaa operatiivisten EU:n virastojen ja jäsenvaltioiden välisten suhteiden parantamista, jotta voidaan parantaa sekä viraston työn että kansallisten poliitikkojen tehokkuutta ja vaikuttavuutta;
7. huomauttaa, että yhteistä lähestymistapaa ei aina ole noudatettu virastojen perustamissäädösten hyväksymisessä tai niiden muuttamisessa; katsoo siksi, että olisi harkittava sitovaa sopimusta virastojen perustamisesta ja toiminnasta;
8. katsoo, että nykyiset säännöt virastoihin tehtävistä virkamatkoista (kolme jäsentä joka toinen vuosi, ja virkamatkat ovat tiukasti vihreisiin viikkoihin ja viraston kotipaikkaan rajoitettuja) ovat liian tiukkoja parlamentin ja viraston välisen säännöllisen poliittisen yhteydenpidon mahdollistamiseksi, ja katsoo, että tämä yhteydenpito on parlamentin harjoittaman onnistuneen valvonnan ennakoedellytys; ehdottaa, että valiokunnille olisi annettava enemmän joustovaraa järjestää tarkastus- tai tiedonkeruukäyntejä virastoihin ja erityisesti vierailukohteisiin, joissa virasto harjoittaa operatiivista toimintaa; ehdottaa, että vähintään yhden jäsenen kustakin poliittisesta ryhmästä olisi voitava osallistua tällaisiin matkoihin;
9. katsoo, että yhteistyötä Europolin yhteisparlamentaarisen valvontaryhmän kanssa olisi vahvistettava; ehdottaa, että valvontaryhmän yhteispuheenjohtaja tai muut asian kannalta merkitykselliset jäsenet olisi tarvittaessa kutsuttava osallistumaan parlamentin Europoliin ja muihin virastoihin tekemille matkoille;
10. ehdottaa, että kun otetaan huomioon ongelmat, joita esiintyy riittävien, olennaisten ja oikea-aikaisten tietojen hankkimisessa virastoilta, parlamentilla olisi pääsääntöisesti oltava oikeus lähettää tarkkailija operatiivisten virastojen hallintoneuvostojen kokouksiin; korostaa, että tämä ehdotus ei sulje pois sitä, että virastoilla olisi oltava riittävästi budjettivaroja ja pätevä henkilöstö, jotta ne voivat hoitaa tehtävänsä tehokkaasti;

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	23.1.2019
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 54 -: 0 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Asim Ademov, Martina Anderson, Monika Beňová, Malin Björk, Caterina Chinnici, Daniel Dalton, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Tanja Fajon, Kinga Gál, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Monika Hohlmeier, Sophia in 't Veld, Eva Joly, Dietmar Köster, Barbara Kudrycka, Cécile Kshetu Kyenge, Juan Fernando López Aguilar, Monica Macovei, Roberta Metsola, Claude Moraes, Alessandra Mussolini, József Nagy, Judith Sargentini, Giancarlo Scottà, Csaba Sógor, Sergei Stanishev, Helga Stevens, Traian Ungureanu, Bodil Valero, Marie-Christine Vergiat, Cecilia Wikström, Kristina Winberg, Tomáš Zdechovský
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Carlos Coelho, Ignazio Corrao, Pál Csáky, Miriam Dalli, Gérard Deprez, Maria Grapini, Anna Hedh, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Jean Lambert, Gilles Lebreton, Jeroen Lenaers, Innocenzo Leontini, Angelika Mlinar, Emilian Pavel, Barbara Spinelli, Geoffrey Van Orden
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Wajid Khan, Anthea McIntyre, Mylène Troszczynski

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

54	+
ALDE	Gérard Deprez, Nathalie Griesbeck, Sophia in 't Veld, Angelika Mlinar, Cecilia Wikström
ECR	Daniel Dalton, Innocenzo Leontini, Anthea McIntyre, Monica Macovei, Helga Stevens, Geoffrey Van Orden, Kristina Winberg
EFDD	Ignazio Corrao
ENF	Gilles Lebreton, Giancarlo Scottà, Mylène Troszczynski
GUE/NGL	Martina Anderson, Malin Björk, Barbara Spinelli, Marie-Christine Vergiat
PPE	Asim Ademov, Carlos Coelho, Pál Csáky, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Kinga Gál, Monika Hohlmeier, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Barbara Kudrycka, Jeroen Lenaers, Roberta Metsola, Alessandra Mussolini, József Nagy, Csaba Sógor, Traian Ungureanu, Tomáš Zdechovský
S&D	Monika Beňová, Caterina Chinnici, Miriam Dalli, Tanja Fajon, Maria Grapini, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Wajid Khan, Dietmar Köster, Cécile Kshetu Kyenge, Juan Fernando López Aguilar, Claude Moraes, Emilian Pavel, Sergei Stanishev
VERTS/ALE	Eva Joly, Jean Lambert, Judith Sargentini, Bodil Valero

0	-

0	0

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	29.1.2019
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 21 -: 0 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Gerolf Annemans, Mercedes Bresso, Elmar Brok, Fabio Massimo Castaldo, Danuta Maria Hübner, Ramón Jáuregui Atondo, Alain Lamassoure, Jo Leinen, Markus Pieper, Paulo Rangel, Helmut Scholz, György Schöpflin, Barbara Spinelli, Claudia Țapardel, Kazimierz Michał Ujazdowski
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Ashley Fox, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Rainer Wieland
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	John Howarth, Verónica Lope Fontagné, Renate Weber

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

21	+
ALDE	Renate Weber
ECR	Ashley Fox
EFDD	Fabio Massimo Castaldo
ENF	Gerolf Annemans
GUE/NGL	Helmut Scholz, Barbara Spinelli
NI	Kazimierz Michał Ujazdowski
PPE	Elmar Brok, Danuta Maria Hübner, Alain Lamassoure, Verónica Lope Fontagné, Markus Pieper, Paulo Rangel, György Schöpflin, Rainer Wieland
S&D	Mercedes Bresso, John Howarth, Ramón Jáuregui Atondo, Sylvia Yvonne Kaufmann, Jo Leinen, Claudia Țapardel

0	-

0	0

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää